

Desátek, který svazuje

Rory O Moore

© 2006 Rory O Moore. Všechna práva vyhrazena. Je dovoleno kopírovat a citovat části této knihy, kopírování celé knihy je vázáno copyrightem.

Tato kniha je zdarma dostupná v elektronické podobě na webových stránkách
<http://www.emeraldministries.com/christian-tithe-tithing>

Přeloženo a umístěno na web: <http://www.jesus.707.cz/cz.htm> se svolením.

Překlad: Lubomír Zimmer 2007

Nově upraveno 2012

Všechny odkazy na „Strong’s Exhaustive Concordance“ Bible Jamese Stronga, jsou převzaty z vydání roku 1980 Abington Press

Hlavní redaktor: April S Fields

Pomocný redaktor: Dwora Jawer

Obálka: April S Fields

Tuto knihu věnuji Pánu Bohu a našemu Spasiteli Ježíši Kristu, který mi nikdy nepřestává ukazovat cestu tehdy, když svůj čas a energii věnuji snaze nechat se vyučovat Bohem podle Písma.

Předmluva

Kde v Novém zákoně najdeme dávání desátků?

Musí novozákonní církev dodržovat Zákon Mojžišův?

Stala se místní církev skladem (obilnicí)?

Proč církve potřebují tolik peněz?

Kam posílali novozákonní věřící své dary?

Má novozákonní služebník žít z desátků?

Tyto otázky – i mnohé jiné – jsou zodpovězeny v Písmu svatém a odpovědi na ně vás překvapí. Pokud budete tuto knihu číst pozorně a bez nějakých předsudků, naleznete v ní spoustu myšlenek, které stojí za to zvažovat. Není to napsáno jako kritika církve, Bůh ví, že jsme všichni omylní. Začneme osobním studiem vztahů desátků a církví.

Když jsme společně s manželkou začali tyto řádky psát, poznávali jsme, že nás vede Boží ruka. V klíčových momentech mi Bůh připomněl nějakou pasáž Písma, abych ji vyhledal v Bibli, a pak mi dal porozumět, jakým způsobem se to vztahuje nebo nevztahuje k církvi. Bůh k našemu poznání stále přidával kousek po kousku, tak jak nás pomazání podle 1 Jan. 2:27 vyučovalo z Písma, až jsme dospěli k tomu, že tohle je pro církev velmi důležité poselství.

Nejdříve jako mladí křesťané, poté vedoucí, starší a finančně podporující pilíře v církvi, jsme pravidelně praktikovali dávání desátků a darů. Naše křesťanská odysea nás provedla skrze čtyři církve a byli jsme pod službou deseti různých pastorů. Některé časté negativní poznámky manželek několika pastorů ohledně desátků způsobily, že jsme tohle téma začali sami zkoumat v Bibli a musím říct, že výsledky byly jednoduše zarážející.

Bylo nám řečeno, že Bible mluví více o tom, jak máme zacházet s našimi penězi než o jakémkoliv jiném tématu. Pokud je tohle pravda, pak je tato práce velmi důležitá. Doufáme, že si naše slova jen nepřečtete, ale že i vy budete s modlitbou zkoumat Písma a necháte Boha, aby ve vašem srdci vyzdvihl pravdu. Máme poslouchat Boha více než člověka a tento Bůh není přijímač osob. Pokud se člověk mýlí a Bůh tuhle chybu odkryje, pak máme činit pokání a začít chodit ještě ve větším světle. Je to velmi známým jevem v církevní historii, že Bůh posílá svoje zjevení do Těla Kristova a pak některé volá, aby se oddělili od své tradice. Poukázat na chyby v učení církve není v žádném případě zasévání sváru; dočítáme se v Písmu nejméně desetkrát, že apoštol Pavel veřejně opravil nebo odhalil chybu, a dokonce některé lidi i jmenoval. Pokoj za jakoukoliv cenu je receptem spíše na kalamitu, a právě chyba je tou věcí, která přináší svár. Z historie víme, že organizovaná církev se vždy stavěla na odpor novému zjevení, ať už od proroků, Ježíše, Luthera nebo prvních letničních, a teď i tomuto. Ježíš sám přišel a povolal malou hrstku z opadlé církve Izraele rozdělené sektářstvím a kvasem farizeů.

Tato kniha je věnována těm, kteří chtějí slyšet a následovat hlas toho Velikého Pastýře, Ježíše Krista.

Chceme poděkovat všem, kteří nám poskytli svoje návrhy, zvláště mojí ženě Lindě, Bobovi Aicardimu a vydavateli Aprílu Fieldsovi.

Jsme také vděčni všem, kteří vyjádřili svůj nesouhlas. Argumenty, které jste přednesli, nás vždy motivovaly k modlitbě a studiu opačného pohledu na tento argument. Nakonec nám tyto nesouhlasné argumenty pomohly ještě pevněji se utvrdit v Písmu a obohatily tím tuto knihu.

Proti našim přátelům ve službě, pastorům, evangelistům a laickým vedoucím, nemáme nic osobního, nemáme proti nikomu žádnou zášť ani proti žádné jednotlivé církvi ani službě. Tato kniha se zabývá základním principem a zaměřuje se na církve všeobecně. Modlíme se za Boží požehnání a známost Jeho vůle.

Našemu bývalému pastorovi a jeho manželce, Doughovi a Susaně Zouny, děkujeme za modlitby a laskavost. Kéž pochopíte radost a uspokojení, jaké jsme našli v Kristu. „*Pán je můj pastýř, nebudu mít nedostatku*“.

Trochu historie z Bible

Zvyk dávání desátků byl nepochybně založen a praktikován ve Starém zákoně. Bylo to přímé nařízení, které nalezneme v Zákoně a nařízeních Božích. I před Zákonem, který byl dán Mojžíšovi, veliký praotec Abraham dal desátek Melchisedekovi. Jeho vnuk Jákob se zavázal desátkem. V Zákoně Božím (zvaném také Tora, což je pět prvních knih Bible) byl desátek zahrnut v příkazech, jimiž byl Izrael tehdy veden a byl jim dán přímo od Boha Hospodina (Jahve). Slovo *desátek* znamená *desetina*, tedy deset procent.

Obsah

1. Před Zákonem, Abraham, praotcové Izraele a Církev
2. Nechme promluvit Malachiáše
3. Sklad a nebo ustanovení v Novém zákoně?
4. Když dávání v církvi není dávání do církve
5. Kde že to byl ten verš?
6. Díry v našich pytlích a nebo v naší teologii?
7. Takže ty si myslíš, že OPRAVDU a POCTIVĚ ODEVZDÁVÁŠ DESÁTKY?
8. Je opravdu požehnanější dávat
9. Měl Pavel na mysli, že máme dávat desátky?
10. Pravá autorita
11. Požehnání a prokletí
12. Lepší smlouva
  - Dodatek autora – Poselství od Pána skrze sny
  - O autorovi

Kapitola 1

Před Zákonem, Abraham, praotcové Izraele a Církev

O životě Abrahama čteme v knize Genesis, v evangeliích, v epištolách Galatským, Židům i v dalších knihách Bible. Abraham je představen jako vzor všem, kteří žijí zbožným životem skrze víru.

První přímá zmínka o desátku je, když Abraham dává desátek knězi Melchisedekovi po znovunabytí zajatých osob a kořisti z bitvy s pohanskými králi. Zdálo by se, že tato událost by nás měla vést k tomu, že máme dávat desátky, tak jako to učinil Abraham. Díky okolnostem a radostnému znovunabytí osob a majetku byl Abraham tak naplněn vděčností a radostí nad tím, co Bůh učinil, že se rozhodl dát desetinu kořisti Melchisedekovi. Co se týče tohoto desátku, všímáme si, že to byl Abraham, kdo sám dal tuhle desetinu kořisti z bitvy, Melchisedek ho k tomu nevyzýval.

Když čteme pozorně, vidíme, že z radosti obětoval tento desátek za to, co Bůh pro něho vykonal v bitvě. Když budeme studovat ještě pozorněji, zjistíme, že Bůh již předtím skrze smlouvu zaslíbil pro Abrahama a jeho símě požehnání v podobě ochrany. Genesis 13:2 nám říká: „*Byl pak Abram bohatý velmi na dobytek, na stříbro i na zlato.*“ (KR), tedy **dávno předtím než nějaký desátek vůbec dal**, dávno před touto bitvou s pohanskými králi! Dále, i když mnozí se domnívají, že Abraham v tomto dávání desátků pokračoval, nikde v Bibli takovýto záznam není. Po mnoho let, ještě předtím než dal desátek, mluví Bible o jeho veliké víře a bohatství a o tom, že požehnání Boží bylo s ním.

Abraham měl syna zaslíbení, Izáka, který chodil ve stopách svého otce a také zdědil jeho veliké bohatství. Nikde v Bibli nenajdete žádný záznam o tom, že by Izák dával desátek komukoliv, a přesto je tam záznam o jeho velikém světském požehnání.

Izák měl dva syny, Ezaua a Jákoba. Jákob byl ten duchovní, vyvolený syn, kterého Bůh poctil požehnáním Abrahama a právem prvorozeného. Další zmínka o desátku je v Genesis 28:22. Zmínka o Jákobově desátku znovu ukazuje na to, že to byl Jákob, kdo sám dal tento slib Bohu, ze strachu z Ezaua a v naději na Boží vysvobození. Slíbil desátek, ale nikde není zaznamenáno, kdo tento desátek vlastně přijal. Není nám řečeno v Písmu, jak tento slib splnil a nemůžeme k Písmu přidávat tím, že budeme spekulovat, komu a kam to šlo.

Asi 400 let po Jákobovi přišel Mojžíš, vysvoboditel lidu Božího. Byl to právě Mojžíš, který přijal přikázání a ustanovení od Boha (prvních pět knih Bible), kde je uzákoněno, jakým způsobem má člověk k Bohu přistupovat. Nazýváme je Starý zákon, Boží vyjádřená vůle s lidem ve smlouvě, která byla potvrzena skrze proroky až do doby, kdy přišla novozákonní smlouva do křesťanské církve skrze Ježíše Krista - Mesiáše. Co se týče desátků, máme zde tedy příklad Abrahama, Jákoba, přikázání ze Zákona, proroky, jako Malachiáš, společně s farizeji, které Ježíš oslovil, a pasáž v epištole Židům 7:4-9, která mluví o Abrahamových a levítských desátcích, jako příklad míst v Písmu, kde se desátek zmiňuje, ať už před a nebo pod Zákonem Mojžíšovým.

Pokud budeme sledovat nit životní zkušenosti Abrahama s Bohem od Genesis ke čtyřem evangeliím, Římanům a Galatským, až po list Židům, najdeme o něm zmínku, která se týká

desátků jen jednou, a to v případě desátku Melchisedekovi, který je předobrazem Krista, o čemž se dočteme v listu Židům.

V Novém zákoně jsou zmíněny určité důležité podobnosti s Abrahamovým životem: víra, obřizka, krvavé oběti, zákony vydané na hoře Sinaj a zaslíbení o velikém požehnání.

Ano, Abraham dal desátek předtím než byl dán Zákon Mojžíšův ...

Ve svých skutečích víry se nechal Abraham obřezat, stejně tak jako dal desátek. Listy Galatským a Židům zmiňují pasáže o víře Abrahama a o zaslíbeních Božích jemu a jeho semeni. Pokud čteme pouze verše, které říkají, že „Abraham platil desátky“ před Zákonem, pak se zdá správné vyučovat desátky i v dnešní církvi. Pokud obrazy a stíny Starého zákona nikomu nic neříkají, tak placení desátku z víry Melchisedekovi jako Kristu (Melchisedek je stín, předobraz Krista) neznamená žádné propojení se službou Ježíše, protože Ježíš nepřijal žádné desátky! Melchisedek, Kristus i apoštol Pavel dávali evangelium zadarmo bez toho, aby za to někdo musel platit. Kristus dával zdarma, a přece Jeho potřeby byly naplněny. Pokud si někdo zasloužil desátky, pak to byl Ježíš Kristus, a přece nikdy žádné desátky od svých následovníků nevybíral.

Ale moment! Je další **věčná** smlouva pro Abrahama a jeho símě, a touto **věcnou** smlouvou je obřizka. V Genesis 17:7-14 se říká: „*Smlouvu mezi sebou a tebou i tvým potomstvem ve všech pokoleních činím totiž smlouvou věčnou, že budu Bohem tobě i tvému potomstvu. A tobě i tvému potomstvu dávám do věčného vlastnictví zemi, v níž jsi hostem, tu celou zemi kenaanskou. A budu jim Bohem.*“ Bůh dále Abrahamovi řekl: **"Ty i tvoje potomstvo (símě) budete mou smlouvu zachovávat ve všech pokoleních.** Znamením mé smlouvy mezi mnou a vámi i tvým potomstvem, („a tvým semenem, které bude po tobě ve všech pokoleních“ NUM. BIBLÉ) kterou budete zachovávat, bude toto: Každý mezi vámi, kdo je mužského pohlaví, bude obřezán. Dáte obřezat své neobřezané tělo a to bude znamením smlouvy mezi mnou a vámi. **Po všechna pokolení** každý, kdo je mezi vámi mužského pohlaví, bude osmého dne po narození obřezán, doma zrozený i koupený za stříbro od kteréhokoli cizince, který není z tvého potomstva. **Musí být obřezán** každý zrozený v tvém domě i koupený za stříbro. Tak bude má smlouva pro znamení na vašem těle **smlouvou věčnou.**“ (CEP) Tento scénář „odezdávání desátků před Zákonem“ dále pokračuje, když budete zvažovat pasáž z Matouše 19:4-10, kde Ježíš hovořil o rozvodu a znovuzavření manželského sňatku **před Zákonem.** „*On jim odpověděl: "Cožpak jste nečetli, že Stvořitel je od počátku 'učinil muže a ženu' a řekl: 'Proto člověk opustí otce i matku a přilne ke své manželce a ti dva budou jedno tělo'? A tak už nejsou dva, ale jedno tělo. Co tedy Bůh spojil, ať člověk nerozděluje." Oni mu ale řekli: "Proč tedy Mojžíš přikázal dát potvrzení o rozvodu a tak propustit ženu?" Odpověděl jim: "Mojžíš vám dovolil propouštět vaše manželky kvůli tvrdosti vašeho srdce, ale od počátku to tak nebylo. (poznámka autora: což znamená, žádný rozvod před vydáním Zákona) Proto vám říkám, že kdokoli by propustil svou manželku z jiného důvodu než kvůli smilstvu a vzal si jinou, cizoloží, a kdo si bere propuštěnou, cizoloží." Jeho učedníci mu řekli: "Jestliže má člověk s manželkou takovou při, není dobré se ženit."*

Abyste ospravedlnili dávání desátků před vydáním Zákona a byli v tom důslední, musíte teď nevyhnutelně jednat s „**věcnou smlouvou obřizky**“ a s těmi, kteří se rozvedli. Pokud rozvod nebyl povolen před Zákonem, pak církve musí považovat všechny ty, kteří znovu vstoupili do manželského svazku za cizoložníky a všichni mužského pohlaví se musejí nechat obřezat!

Moderní církev si ale vybrala pouze jeden skutek Abrahamův a druhý zavrhl, **neboť obřizka byla také před vydáním Zákona.** Je o nás řečeno, že jsme děti Abrahama, a přece Bůh nedal

Abrahamovi instrukce ohledně desátků, ale Bůh mu **dal příkaz** ohledně **obřízky**. Pozorný čtenář si všimne toho, že to byl Abraham, který byl iniciátorem darování desátku. Tři skutky, které Abraham učinil, byly do Zákona vloženy a Zákonom potvrzeny. O tom není pochyb. Proč se tedy někteří zaměřují pouze na dávání desátků **před Zákonom**? Kdo rozhodl o tom, že si můžeme vybírat ze skutků víry, které se uskutečnily **před Zákonom**?

Galatským 3:16-17 jasně prohlašuje, že tato smlouva přišla již před Zákonom: „**Abrahamovi a jeho semeni pak byla dána zaslíbení... Říkám tedy toto: Smlouvu, předem schválenou Bohem vůči Kristu, nemůže Zákon, který byl zaveden po čtyřech stech třiceti letech, zrušit, aby obrátil zaslíbení vniveč.**“ (NBK) Židům 7:4-5 tohle včlenění desátku a obřízky do Starého zákona potvrzuje: „**Považte tedy, jak vznešený je ten, kterému i patriarcha Abraham dal desátek z kořisti! Ti ze synů Léviho, kteří přijímají kněžství, přece mají příkázání, aby podle Zákona přijímali desátky od lidu, to jest od svých bratrů, ačkoli vyšli z Abrahamových beder.**“

Pokud prohlašujeme, že dávání desátků bylo před Zákonom a je tedy platné pro církve, proč se tedy cituje Malachiáš 3:10?

Ranný mozaikový obraz z baziliky Santa Maria Maggiorie v Římě líčí biblický příběh z Genesis 14: 18–20, kdy Abraham přináší desátek nejvyššímu knězi Melchisedekovi, dříve než byl dán Zákon Mojžíšovi.

Kapitola 2

Nechme promluvit Malachiáše

V Malachiáši 3:8-11 nalézáme následující verše: „*Smi člověk okrádat Boha? Vy mě okrádáte. Ptáte se: »Jak tě okrádáme?« Na desátkách a na obětech pozdvihování. Jste stíženi kletbou proto, že mě okrádáte, celý ten pronárod! Přinášíte do mých skladů úplné desátky. Až bude ta potrava v mém domě, pak to se mnou zkuste, praví Hospodin zástupů: Neotevřu vám snad nebeské průduchy a nevyleji na vás požehnaní? A bude po nedostatku. Kvůli vám se obořím na škůdce, aby vám nekazil plodiny země, abyste na poli neměli neplodnou vinnou révu, praví Hospodin zástupů.*“ (CEP).

Asi tak okolo 10:30 až 11:15 dopoledne každou neděli ráno někdo, někde, v každé z tisíci církví, čte právě tuhle pasáž předtím než provedou sbírku. „Tady je to, lidičky, přímo před očima všech viníků, kteří Boha okrádají! Je čas přestat Boha okrádat; tak nám to sem pěkně hrňte vidlemi tak, aby vám Bůh mohl požehnat a zahnat škůdce.“ Bezpočet účastníků církví sražených pocitem viny hledí se sklopeným obličejem, nervózně se krotí v lavicích a přemýšlejí o tom, že podváděli Boha tím, že nezaplatili deset procent ze své živnosti nebo z výplaty, anebo na to jen zapomněli a teď jim Bůh řekne: „Ale teď jsem tě dostal!“ Pár slz obvinění je prolito: „Ach Bože, tak proto můj pes umřel, proto mě vyhodili ze zaměstnání a náš syn si zlomil ruku! Odpusť mi!“ Někteří zase přemýšlejí o době okrádání, kdy svoje desátky neplatili a myslí na to, že takovýto zločin jim nikdy nemůže být odpuštěn, když ho po tolik roků páchali a již nikdy ho nebudou moci splatit.

Jiní sedí samolibě opodál a cítí se velmi svobodně, protože dávají celý desátek ze své výplaty a s úsměvem se rozhlížejí po místnosti, čímž jenom přidávají k bolesti viníků. Trochu si „opucují“ svoji svatozář, aby se jim pěkně leskla a jsou přesvědčeni, že je s nimi teď všechno v pořádku.

Občas také vedoucí přijdou s tabulí, houbou a křídou v ruce, aby důkladně vysvětlili názorným diagramem, co je těmito deseti procenty myšleno. „Vyděláte \$ 1 000 (tisíc dolarů) a zaplatíte z toho desátek, což je deset procent = \$ 100, a to **před odečtením nákladů!** (z hrubé mzdy)“, je opakovaně zdůrazňováno. „Což je jeden dolar z deseti, takže když vyděláte \$ 50, váš desátek bude činit \$ 5“, vše to napíše viditelně na tabuli pro ty, kteří mají problémy s matematikou. „Ach ano, peníze, které dostanete na narozeniny a na Vánoce se do tohoto také započítávají“, je jeho reakce na otázku. Většina lidí se teď začíná krotit. Vedoucí se vlídně usmívá a poté cituje knihu Malachiáše. Byli jsme svědky takového vystoupení již nespočetněkrát. Jeden vedoucí také vypočítal i úrok, který Bůh požaduje za dobu, kdy jste svůj desátek nedávali!

Některé církve dokonce nutí své členy, aby jim přinesli ukázat svoje šeky a doklad o vrácení daní, aby jim vypočítali správnou sumu, kterou mají doplatit! Mnoho církví si udržuje přesné záznamy členů, kteří dávají a běda těm, kteří své desátky neplatí. Zaklepání na dveře neohlášených starších církve spolu s pastorem, někdy tak k večeru, - to vše, aby se napravil vzpurný člen církve. Tohle se děje častěji než si dovedete představit.

Teď se ale vraťme k Malachiáši. Cože nám to ten muž s Biblií a s křídou v ruce z Malachiáše vynechal? Při mé poslední návštěvě církve mluvil laik (tento muž byl většinou nemocný nebo

zraněný, díky čemuž nemohl vykonávat běžné zaměstnání, a to navzdory tomu, že dával desátky). Citoval tehdy z již zmíněné knihy Malachiáše, když vyzýval ty věrné, aby „platili svoje desátky“. Když mluvil, moje oči padly na Malachiáše 3:7, na slovo **nařízení** (množné číslo). „Jé?“ pomyslel jsem si, „Jaká že to nařízení má na mysli?“ Hmm, zdálo se, že k tomu, abych pochopil tuto „řeč podle Malachiáše“, budu potřebovat Bibli, konkordanci a slovník.

Tak jsem četl o levítech v knize Židům, že jim bylo nařízeno, aby vybírali desátky z lidu. Trochu to odlehčíme, dejme tomu, že lidé tehdy v Izraeli nosili rifle, a tedy pravděpodobně použili tyto desátky k tomu, aby založili továrnu na výrobu riflí!

Zajímal jsem se také o to, jestli ta **nařízení**, o kterých se zmiňuje kniha Malachiáš, nejsou ta stejná nařízení, která dal Mojžíš Izraeli a která byla zmiňována na mnoha jiných místech Bible. Pokud ano, pak zde můžeme mít lidi, kteří nejenom, že okrádají Boha, ale dělají i spoustu jiných špatných věcí. Tak se tedy podívejme trochu blíže na některá z těchto nařízení.

V druhé Paralipomenon 33:8 jsem našel tohle: „...*jen když budou bedlivě činit všechno, jak jsem jim přikázal, podle celého zákona, nařízení a řádů vydaných skrze Mojžíše.*“ (CEP) („skrze ruku Mojžíše“ NUM) Ano, jistě měli nějaká nařízení vydaná Mojžíšem, byla jich ale opravdu spousta! Někdo jich napočítal šest set třináct.

A pak se to stalo, vyskočil na mě verš v Efezským 2:15: „*Svým tělem zrušil nepřátelství, totiž Zákon přikázání spočívající v ustanoveních, aby z těch dvou stvořil sám v sobě jednoho nového člověka. Tak způsobil pokoj.*“ (NBK) V Novém zákoně je přímo použito slovo „zrušil“.

Mezitím v církvi fouká zlý vítr; neshoda mezi bratry, kteří dávají desátky, se začíná stupňovat. Někteří se začínají za tuto otázku ze Zákona, které si ještě nikdo nevšiml, modlit. Desátky? Nařízení? Okrádání Boha? Několik vzácných lidí začne studovat Bibli a ohledně této věci se Boha dotazovat, většina ale shledává jednodušším zadusit tuhle společnost, která klade otázky, které nebudou odpovězeny.

Něco musí být jistě špatného na osobě, která klade otázky, které jsou v rozporu s vyučováním církve! Vypadá to jako „zasévání nesváru“, vzpoura nebo „reptání“; konečně, jak by se mohla moje církev a můj pastor mýlit?

Jak se nakonec ukázalo, tak aby někdo vůbec mohl pochopit knihu Malachiáše, musel by být především Žid a nejlépe ještě k tomu právník. Není divu, že pro mě chápání Malachiáše bylo nádeničení, nejsem Žid a právníci byli lidé, které jsem si musel najmout!

Poté jsem zkoumal slovo **desátek** a zjistil jsem, že Pavel, Petr a Jan, i ti, kteří překládali anglickou verzi Krále Jakuba a jiní překladatelé Bible jen tak „zapomněli“ dát desátek do kterýchkoliv jiných epištol a novozákonních knih! Dovedete si jen něco tak hrozného představit?

„Nemějte obavy, náš praotec dával desátky již před Zákonem a tedy, když to Bůh všechno vlastní, používejme starého praotce jako příklad k dávání“, říká se západem studovaný chlapík, honosící se svými tituly. „Chcete si udržet místo v církvi, že? Tak aby bylo jasno, tím, že mi dáváte desátky, vlastně uctíváte Boha, je to jasný?“

Hmm, očividně ale starý dobrý Abe v té Dobré knize dal desátek jen jednou! Nikde jsem nenašel, že by poželal někoho jiného dalším desátkem. Hej, pane pastore, rozhodli jsme se, že budeme následovat příklad dávání desátku starého dobrého Abeho, uděláme to tedy jen jednou, stejně tak jako náš starý dobrý Abe! „Miláčku, jdi do toho a vypiš ten šek na deset procent Melchisedekovi!“

Ale to je v pořádku, jsme přece pod milostí

Říkáme, že jsme pod milostí a nikoliv pod Zákonem, tak proč citujeme Malachiáše a Leviticus se vztahem k desátkům a příkázáním a ustanovením, daným starozákonnímu Izraeli?

Fráze „*celé desátky*“, citovaná z Malachiáše, která se používá k tomu, aby nám vytáhli z výplaty desetinu, má daleko hlubší význam než jen nějaká zemědělská živnost a produkty. A *celé desátky* neznamenal jen prvotiny ovoce, ale také spoustu dalších *desetin*, které museli zaplatit. Kromě desátků tam byla zahrnuta i nařízení ohledně obětí, slibů, zápalných obětí a každého třetího roku další desátky nad tohle všechno.

Podívejme se do Deuteronomium 12:11: „...*potom na místo, které si vyvolí Hospodin, váš Bůh, aby tam přebývalo jeho jméno, budete přinášet všechno, co vám přikazují: své zápalné oběti a oběti svých hodů i desátky a obětí pozdvihování svých rukou i všechno nejlepší ze svých záslibných darů, které jste Hospodinu přislíbili.*“ Také se podívejme do Nehemiáše 13:5: „...*uvolnil pro něho velkou komoru, kam byly dříve dávány obětní dary, kadidlo, nádoby a desátky z obilí, moštu a čerstvého oleje, určené levitům, zpěvákům a vrátným, a obětní dávky pro kněze.*“

Podívejme se tedy, kdo že nám to tady dostával desátky?

A nezapomeňte ještě na jiný desátek, který připomíná Malachiáš z knihy Numeri 18:26: „*Mluv k lévijcům a řekni jim: Když převezmete od Izraelců desátky, které vám od nich dávám do dědictví, budete z nich pozdvihovat v oběť Hospodinu desátý díl z desátku.*“

Poté tedy ještě připočtete dvacet procent z vykoupení desátků placených v Leviticus 27:31: „*Jestliže si však někdo přeje vyplatit (vykoupit) něco ze svého desátku, přidá pětinu obnosu navíc.*“ Tak takhle to je správně, lidičky, pokud tedy chcete dodržovat dávání desátků správně, pak si k tomu připočtete ještě dalších dvacet procent jako úrok ze všech desátků, které jste předtím nezaplatili. (Odkaz najdete v kapitole nazvané „Takže ty si myslíš, že OPRAVDU a POCTIVĚ ODEVZDÁVÁŠ DESÁTKY?“)

V knize Deuteronomium 26:12 je zaznamenáno, že má být každého třetího roku odevzdán desátek z úrody po sklizni prvotin. Všimněte si toho, komu byl tento desátek dán a že to byl desátek, z kterého mohli jíst (žádná zmínka o penězích). „*Když pak třetího roku, v roce desátků, odvedeš všechny desátky ze své úrody a dáš je lévijci, bezdomovci, sirotku a vdově, aby jedli v tvých branách a nasýtli se...*“ (CEP).

Zde je další malý desátek zaznamenaný v Leviticus 5:11; tento desátek byl *za hřích*. „*Jestliže není s to dát ani dvě hrdličky nebo dvě holoubata, přinese ten, kdo zhřešil, jako dar desetinu éfy bílé mouky v oběť za hřích; nepoleje ji olejem a nedá na ni kadidlo, protože to je oběť za hřích.*“ (CEP) Jsou ve skutečnosti ještě další menší desátky jako tento, přesto jste si jisti, že

stále chcete dodržovat Starý zákon dávání desátků? Ano, pokud chcete přinést *celé* desátky do sýpek, pak také musíte platit i jiné desátky.

Tak to vidíte, někde si někdo dal za úkol zaměřit se na dávání desátků, přitom se zaměřil jen na peníze a použil to na církev, poté se toho chopilo náboženství a šlo to dál. Tradice to změnila v nařízení a průměrný křesťan poslechl svoje vedení a začal platit, i když to nikdy nebylo Božím přikázáním pro Církev, na rozdíl od dávání darů.

Pravda je ta, že pokaždé, když je církvi citován Malachiáš 3 ohledně desátků, proviňujeme se tím, že znovu probouzíme Zákon, který, díky Bohu, byl naplněn Kristem.

Co se týče Zákona a desátků, platí zde stejná věc, kterou řekl Ježíš o farizeích v Lukáši 18:12: „*Postím se dvakrát do týdne, desátky dávám ze všeho, co vlastním...*“. Pasáže Písma jako ty v Židům 7 a 8 mluví o významu Kristova kněžství. Všechny byly psány nebo řečeny lidem, kteří byli obeznámeni se Starým zákonem a smlouvou. Co se týče desátku, když Ježíš řekl farizeům „*tohle jste měli činit*“, tím jen utvrdil přikázání, tak jako učil i ostatní, aby přikázání dodržovali.

Když apoštol Pavel oslovil křesťany ze Židů, mluvil k těm, kteří Zákon s jeho nařízeními znali. V epistolet Židům 7 mluví o dávání desátků ještě před Zákonem, začínajíc od Abrahama až po desátky za levitů pod Zákonem.

V Galatském třetí kapitole píše apoštol Pavel tu stejnou věc, vztahující se k smlouvě Abrahama (verš 17), která je potvrzena Zákonem, tak jak jsme citovali již dříve. Když mluvil o Abrahamově víře, nikdy neřekl Galatským, aby Abrahama napodobovali v dávání desátků. Zákon v sobě kromě desátků zahrnoval obřizku, krvavé oběti, dodržování soboty, náboženské vedení, jakož i lidskou vládu jako dohodu mezi starodávným Izraelem a Bohem.

Pamatujte, Abraham více prováděl obřizku a obětoval zvířata, než dával desátky, a Starý zákon potvrdil tyto praktiky *semeni Abrahama*. Mohu položit otázku? Když pisatel Židům 7 mluvil o dávání desátku Abrahama, napsal někde o tom, že bychom měli činit podobně? Znovu: říkat církvi, že MUSÍ platit desátky jako v případě Abrahama (pod hrozbou biblického prokletí), je přidáváním k Písmu, protože tohle v té pasáži není nikde řečeno!

Je očividné, že i prvotní církev zápasila s těmito věcmi Starého zákona a milostí. Doba, ve které se psal Nový zákon, byla přechodným obdobím, ve kterém praktiky Staré a Nové smlouvy byly urovnány a vyřešeny. Je nám to ukázáno při Jeruzalémském shromáždění, tak jak je to zaznamenáno ve Skutcích 15. Knihy Galatským, Koloským, Efezským a některé kapitoly knihy Římanům mluví o církevních věcech, jako je zachovávání soboty, obřizka, svátky, vztahy mezi Židy a pohany a jiných. Do konečného zničení Jeruzalémského chrámu v roce 70 našeho letopočtu (po Kristu), levité, jak se zdá podle listu Židům 7:5, stále přijímali desátky „*Ti ze synů Léviho, kteří přijímají kněžství, přece mají přikázání, aby podle Zákona přijímali desátky od lidu, to jest od svých bratrů* (poznámka autora: jejich židovských bratrů), *ačkoli vyšli z Abrahamových beder.*“ NBK. Nicméně, v žádných již zmíněných epistolách se nemluví o desátkách jako o něčem, co bychom dnes měli dodržovat. Ve skutečnosti Skutky 21:23-25 mluví přímo o této věci dodržování Mojžíšova Zákona a pohanských věřících: „*Udělej tedy to, co ti říkáme: Máme tu čtyři muže, kteří na sobě mají slib. Vezmi je k sobě, nech se s nimi očistit a zaplat' za ně náklady, aby si oholili hlavy. Tehdy všichni poznají, že na tom, co o tobě slyšeli, nic není, ale že i ty sám chodíš v řádu a zachováváš Zákon. A ohledně těch, kteří uvěřili z pohanů, my jsme o tom psali a usoudili jsme, aby nic z toho*“

nedodržovali, jen aby se zdržovali od masa obětovaného modlám, od krve, od zardoušeného a od smilstva.“ NBK.

Takže vidíte, že pokud starozákonní chrám stál na svém místě, většina Židů zachovávala Zákon Mojžíšův, společně s mnoha křesťany ze Židů. Ale když si Bůh použil římskou nadvládu, aby zničil Jeruzalém a chrám, učinilo se tak konec těmto obřadům a bylo již nemožné, aby se zachovávaly. Jan 1:17: „**Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, ale milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista.**“

Kapitola 3

Sklad a nebo ustanovení v Novém zákoně?

Kde je tedy dnes to novozákonní skladiště? Je to církevní organizace, nějaká budova na rohu ulice nebo je to vlastně novozákonní chrám Těla Kristova? Citujeme 1 Korintským 3:9 a 16: „**Jsmo přece Boží spolupracovníci; vy jste Boží pole, Boží stavba.**“ (16) „**Cožpak nevíte, že jste Boží chrám a že Boží Duch přebývá ve vás?**“

To odpovídá na otázku, do kterého chrámu by se tedy (symbolicky řečeno) měly v dnešní době přinášet desátky, do typické legálně registrované instituce s budovou, ve které je většina křesťanů členy a nebo do chrámu Jeho těla, věřících? Zvažte jen pořádání různých večerí, zvláštní sbírky, dražby, hry, ve kterých můžete získat věcnou odměnu, desátky, prodej opékaných pochoutek a to vše za účelem získat finance na zaplacení budovy, pozemku a podporu téměř každé organizace, která se nazývá *církev*. To vše jde proti tomu biblickému příkladu, kde dávání šlo přímo potřebným, vdovám a chudým. Samozřejmě, církve se shromažďovala v těch dnech po domech a většina služebníků pracovala a žila velmi jednoduchým prostým životním stylem. Apoštolé byli odevzdaní modlitbě a studiu Písma a Bůh jim očividně zaopatřoval velmi skromné zaopatření. Jen si vzpomeňte na Petrova slova ve Skutcích, když potkal toho chromého muže: „**Stříbro a zlato nemám, ale co mám, to ti dám. Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod!**“ Ale dnešní standard a způsob myšlení je ten, že Petr by dnes nikdy nemohl zasáhnout takové davy lidí bez budovy, reklamy, televize atd.

A odkud tedy má přicházet praktická podpora apoštolů, pastorů, učitelů, evangelistů a proroků? V jednom případě ti, které Ježíš vyslal, odešli s těmito instrukcemi: Marek 6:8: „**a přikázal jim, aby si na cestu nebrali nic kromě hole: ani mošnu, ani chléb, ani peníze do opasku.**“ Tady vidíme ty, kteří byli vysláni Pánem se zaslíbením Božího zaopatření. Mohlo by tomu být tak, že ti, které opravdu Bůh vyslal, přijmou svoje zaopatření bez desátek a výplaty z církve? A že Bůh sám zaopatří pouze ty, ke kterým On promluví a kteří jsou k tomu Bohem vedeni? Je tohle ten případ mnoha služebníků Božích, jak Starého tak i Nového zákona, kdy se o ně Bůh postaral v jejich službě Bohu na plný úvazek?

Dnes jsou to většinou pastoři, kteří berou desátky od lidí, ale Bible mluví o Církvi, která má **pět služebností** (apoštolé, proroci, evangelisté, učitelé, pastýři) a biblický záznam nikde nemluví o tom, že by novozákonní církevní služebníci přijímali desátky! Mohlo tomu tak opravdu být, že ti praví služebníci evangelia žili vírou nebo pracovali svýma rukama, a Bůh je zaopatřil i bez církevní výplaty a desátků?

Přijímal Ježíš desátky? Dal někde Pavel instrukce Timoteovi, Filipovi nebo Titovi, aby přijímali desátky? Ano? Tak bych prosil nějaký verš z Písma!

1 Timoteovi 5:17: „*Starší*, (poznámka autora: ne jenom pastor) *kteří dobře vedou* (poznámka autora: vést znamená krmit, starat se a dohlížet jako pastýř) *sbor, ať jsou pokládáni za hodné dvojí cti, zvláště ti, kteří pracují ve slově a učení.*“ NBK Nikde se nezmiňuje o desátcích ani o pastorech. Právě se tam *starší* (množné číslo) a slovo odměna v 18. verši není přeloženo jako *desátek*.

2 Korintským 11:8 říká, že Pavel vzal *podporu* (definice ve Strongově konkordanci je: přiděl, plat) od církvi, aby tím sloužil Korintským. (pozn. překl. NBK „žold“ vzal jako voják Ježíše Krista). Znamená to, že několik církví DOBROVOLNĚ financovalo Pavlovu službu nejmenovaným obnosem, aby podpořili jeho misijní práci; znovu, nikde zde není jediný odkaz na to, že by přijímal jejich desátek! Také napsal následující: „*ti, kteří káží evangelium, mají z evangelia i žít.*“ Znovu žádná zmínka o desátcích. Když měl Pavel takovou velikou starost o Korintské - jakou mají i naši dnešní moderní církevní instituce - proč jim tedy necitoval z knihy Malachiáše a neřekl jim o tom úžasném Božím požehnání, které pramení z dávání desátků nebo je alespoň neinspiroval k tomu, aby napodobovali Abrahamův desátek? **Ani apoštol Pavel ani žádný jiný novozákonní pisatel ani jednou nenařizoval dávání desátků žádné církvi ani žádným svatým.** Ve skutečnosti Pavel řekl v 1 Korintským 9:18: „*Abych, když kážu evangelium, předložil Kristovo evangelium zdarma*“ („*beznákladně*“ ROH). Slovo *zdarma* má ve Strongově konkordanci význam *bez výdajů*.

Všimněte si také oddílu v 2 Tesalonickým 3:7-9: „*Sami přece víte, jak je potřeba následovat náš příklad, protože jsme u vás nebyli neukázněni, ani jsme nejedli ničím chléb zadarmo. Naopak: dnem i nocí jsme s námahou a úsilím pracovali, abychom nikomu z vás nebyli přítěží. Ne že bychom na to neměli právo, ale chtěli jsme se vám dát za příklad k následování.*“ (NBK) V tomto případě Pavel pracoval, aby dal příklad celé církvi, což zahrnuje pastory, proroky i učitele, aby nebyl na obtíž církvim, ve kterých sloužil; na rozdíl od mnohých vysoce placených evangelistů a služebníků, kteří očekávají překypující sbírku (tj. plat) za probuzenecký víkend nebo nedělní bohoslužbu.

Například křesťanský spisovatel Tim LaHaye si účtuje \$ 18 000 za svůj proslov (podle jeho webových stránek), což je typické pro mnohá velká jména v křesťanské kultuře. Takže, samozřejmě, takovýto *náboženský systém* kolem nás se jednoduše stává pastí těm, kteří jsou od Boha povoláni, a stávají se „lidmi na prodej“ (námezdníky).

Když byl Pavel v Efezu, také pracoval. Čtete to ve Skutcích 18:3-4: „*A protože byl stejného řemesla, bydlel a pracoval u nich, neboť jejich řemeslem bylo dělat stany. Každou sobotu však promlouval v synagoze a přesvědčoval Židy i Řeky.*“

To, že Pavel pracoval v Efezu, je dále popsáno ve Skutcích 20:34-35: „*Však sami víte, že to, co jsem potřeboval já i ti, kdo byli se mnou, obstarávaly tyto ruce. Ve všem jsem vám ukázal,*

že máme takto pracovat, podporovat slabé a pamatovat na slova Pána Ježíše, protože on řekl: *„Požehnanější je dávat, než dostávat.“*

Pavel říká v 31.verši, že takto pracoval TŘI ROKY. Tak je to správné: žádné desátky, žádné kázání za účelem rýžování, žádné žádání o jejich podporu! Pamatujte na to, že Pavel zde oslovoval STARŠÍ a DOHLIŽITELE (ve většině českých Biblií je uvedeno „biskup“, ale správně a přesně překládá Miloš Pavlík ve svém překladu Nového zákona: *dohlížitel*). Skutky 20:17: *„Z Milétu tedy poslal zprávu do Efezu a zavolal k sobě starší církve.“* NBK

Pavel před svou třetí cestou do Korintu napsal v 2 Korintským 12:14-18: *„Hle, jsem připraven přijít k vám potřeť a nebudu vám na obtíž. Nehledám totiž to, co je vaše, ale vás. Děti přece nemají strádat pro rodiče, ale rodiče pro děti. Já tedy milerád zaplatím náklady; i sám sebe vynaložím za vaše duše, i když čím více vás miluji, tím méně jsem milován. Ať je to však jakkoliv, nebyl jsem vám přítěží. Prý jsem ale chytrý a dostal jsem vás lstí!“* (NBK) *„Zdali skrze někoho z těch, kteréž jsem poslal k vám, obloupil jsem vás? Dožádal jsem se Tita, a poslal jsem s ním bratra toho. Zdali vás Titus podvedl? Zdaliž jsme jedním duchem nechodili? Zdaliž ne jedněmi šlépějemi?“* (KR – stará dobrá Kralická)

Pavel pracoval i v Tesalonice, jak je to ukázáno v 2 Tesalonickým 3:8-11: *„...ani jsme nejedli ničí chléb zadarmo. Naopak: dnem i nocí jsme snámahou a úsilím pracovali, abychom nikomu z vás nebyli přítěží. Ne že bychom na to neměli právo, ale chtěli jsme se vám dát za příklad k následování. Když jsme ještě byli u vás, přikazovali jsme vám přece toto: Nechce-li někdo pracovat, ať také nejí!“*

Ve Starém zákoně je výslovně řečeno, aby se desátky a oběti dávaly levítům, synagogám a chrámu, což bylo pod Zákonem. První církev se stále shromažďovala ve stínu Jeruzalémského chrámu, dokud ještě stál. Pastoři, učitelé, proroci, evangelisté a apoštolé buď žili přímo z víry a skrze Boží zaopatření tak jak je Duch svatý vedl, nebo z osobních dobrovolných darů od svatých věřících. Kde je jakýkoliv novozákonní záznam o službě, která žila z desátků? Levítové a kněží měli ve Starém zákoně přímý příkaz, aby brali desátky od lidu, jak je to zaznamenáno v Židům 7:5: *„Ti ze synů Léviho, kteří přijímají kněžství, přece mají příkázání, aby podle Zákona přijímali desátky od lidu, to jest od svých bratrů, ačkoli vyšli z Abrahamových beder.“* Ale má některá z pěti novozákonních služebností podobný příkaz k tomu, aby vybírala desátky od lidí? V mojí Bibli to není a není to ani ve vaší Bibli. Kněžství se, jak je psáno v Písmu, změnilo a služebníci, kteří vyučují dávání desátků, nemají službu levítů.

V 1 Korintským 9:14 stojí: *„A stejně tak Pán nařídil, aby ti, kdo kážou evangelium, z evangelia žili.“* Není zde ale zmínka o desátcích. Pavel citoval ze Starého zákona v 1 Timoteovi 5:18: *„Písmo totiž říká: "Mlátícimu volu nezavážeš ústa" a "Dělník je hoden své mzdy.“* Ale znovu žádná zmínka o desátcích. Byl čas, kdy Pavel svýma rukama nepracoval a pracoval jen pro Boha, a samozřejmě Pán se o něho postaral. Nicméně, dělal to svou cestou a nečinil tak skrze desátky.

Už jste někdy během sbírky slyšeli citovat verš z 1 Korintským 16:2? *„Vždy prvního dne v týdnu ať každý z vás sám u sebe uloží, kolik se mu podaří nashromáždit, aby se sbírky nekonaly teprve tehdy, když přijdu.“* Tak plníme svou povinnost jak je od nás očekáváno, když kolem nás prochází talíř nebo košík. Máme pro vás novinu! Církev tento verš také ukradla pro sebe! Tento verš byl napsán v souvislosti se sbírkou na chudé v Judsku. 1 Korintským 16:1: *„A ohledně **sbírky na svaté**, číňte i vy tak, jak jsem nařídil galatským církvím.“*

Poznámka:

- 1) Sběrka není desátek. Říká se tam desátek? Pouze pokud přidáte k Písmu (pod pokutou biblického prokletí).
- 2) Říká se tam o sbírce na službu pastora? A nebo nějakou XYZ organizaci, která se nazývá církev? Sběrka je na svaté!
- 3) Je slovo *sbírka* stejné jako desátek? Ne, řecké slovo je úplně jiného významu.

Tohle byla očividně sbírka, která se konala v průběhu roku, a nikde nestojí, že se tak má konat do nekonečna.

Znovu, nikdo nemůže upřímně vyučovat desátky z této pasáže bez toho, aby neprodělal zápas s těmito verši v Písmu. Tato pasáž jasně uvádí, že ta sbírka byla na svaté, kteří měli potřebu, byli chudí. Církev, které vybírají desátky, je naopak vybírají právě od těchto svatých, kteří mívají nedostatek.

Církevní systém všude okolo nás finančně manipuluje svými členy, bere od nich peníze, aby je pak spíše dali církevnímu vedení, různým programům a budovám, než těm, kteří v jejich středu mají nedostatek.

Ach ano, jsou někteří, kteří dostanou pomoc z církve, ale přemýšlejte a srovnejte si ty drobky, které padají ze stolů církevních financí, s tím, co je vynaloženo na budovy, semináře, reklamu, mítinky, koncerty a dokonce na marnotratný život. Mimochodem, nikde v Písmu nenajdete podporu pro financování fary (dům, který církev opatří pro služebníka). Tohle pochází ze státní ústavy a zákona o obchodních společnostech, ale nikoliv z Písma.

Teď, kde je tedy to okrádání Boha, o kterém se dočítáme v Malachiáši? Skrze tradici, chybu a z neznalosti jsme OKRADLI CHUDÝ BOŽÍ LID v našem středu tím, že jsme se soustředili na placení desátků a obětí do církevní organizace. Nebyli jsme vyučováni biblickému dávání podle Písma, neboť to je směřováno na potřebné, spíše než na lidsky vytvořené organizace. Místo toho jsme byli vyučováni, jak nasměrovat naše dávání místní církevní budově, kde většina financí končí. Až jsou zaplacené všechny budovy, složenky církve, výplaty a všechny výdaje, teprve potom se můžeme podílet na dobrovolném podporování misijní práce nebo spížírný na jídlo (praxe ve většině církví v Americe).

Tohle učení ovlivnilo náš pohled na lidi, dáváme více úcty střední vrstvě a majetným jen pro jejich schopnost „*požehnat království*“. Tohle říkám k naší hanbě a studu, ať nám Bůh odpustí. Bible to jasně nazývá *přijímání osob*.

2 Korintským 8:1-4: „*Bratři, oznamujeme vám Boží milost danou sborům v Makedonii, že se ve veliké zkoušce soužením jejich veliká radost a jejich hluboká chudoba rozhojnila do bohatství jejich štědrosti. Vydávám jim totiž svědectví, že dávali sami od sebe podle své možnosti, ba i nad možnost. S mnoha prosbami nás žádali, abychom přijali tu milost a účast na službě svatým*“ (9:9) „*jak je napsáno: "Rozsypal a dal nuzným, jeho spravedlnost zůstává na věky.*“

Římanům 15:26: „*...neboť Makedonským a Achájským se zalíbilo udělat nějakou sbírku pro chudé svaté, kteří jsou v Jeruzalémě.*“

Galatským 2:10: „*Chtěli jen, abychom pamatovali na chudé, což jsem se právě také snažil dělat.*“

Žalm 41:2: „*Blaze tomu, kdo má pochopení pro nuzného, Hospodin ho ve zlý den zachrání.*“

Znovu, je velká propast mezi desátky a církevními sbírkami, které se téměř každý týden připomínají, a mezi tím, co jak Ježíš, tak Pavel vyučovali věřící ohledně pamatování na chudé. Příště, až půjdete do církve, podívejte se na tu svou malou obálku a zamyslete se nad každým rozhodnutím, které chcete vykonat, když budete financovat tuhle organizaci a pamatujte přitom na to, co řekl Pavel v Římanům 15:26: „*...neboť Makedonským a Achájským se zalíbilo udělat nějakou sbírku pro chudé svaté, kteří jsou v Jeruzalémě.*“ A také na to, co stojí v Přísloví 19:17: „*Hospodinu půjčuje, kdo se nad nuzným smilovává, on mu odplatí jeho dobročinnost.*“

Pokud chodíme s Bohem v poslušnosti a slyšíme Jeho hlas, jsme tímto skladem, neboť jsme chrámem. Bůh chce, abychom sloužili druhým, On mluví k našemu srdci, abychom vzali z toho co nám dal a dali těm, ke kterým nás povede. Tohle je ten způsob, jakým byl Pavel zaopatřen. V Novém zákoně se nikde nepíše o centrálním skladu, které mají křesťané podporovat, tak jak to činili Izraelité ve starozákonním chrámě.

Další přehlédnutý fakt je ten, že církev si osvojila nárok – který je brán na lehkou váhu – nazvat se *skladem* (sýpkou nebo také obilnicí).

Kapitola 4

Když dávání v církvi není dávání do církve

Členové biblické prvotní církve se většinou setkávali po domech. Nebyla tam žádná „náboženská vrchnost“ ani placené duchovenstvo, placení zaměstnanci, žádné velké budovy, žádné reklamy, shromažďování fondů, žádní hudební ani divadelní vedoucí, a hostující služebníci mohli zůstat s prostými křesťany po domech. Dovedete si představit to požehnání, které měli tito prvotní křesťané? Mít u sebe doma na návštěvě Pavla, Timotea nebo Filipa? A ta úžasná zbožná slova víry, které jejich děti slyšely? A vidět ty zázraky, znamení a divy, které Bůh konal skrze tyto mocné křesťany? A dovedete si představit, jak rychle by z naší dnešní církevní budovy odešli, kdyby najednou uviděli, jak se v církvi hned při vstupu prodávají knihy, CD nebo lístky na tombolu anebo kdyby je hostitelé žádali během setkání o peníze, aby jim pomohli zaplatit složenky za jejich domácnost? Pokud se podíváte do konkordance a vyhledáte si slovo *dům* v Novém zákoně, budete velmi udiveni tím, jaké bylo běžné místo ke shromažďování křesťanů. A když už budete při tom, podívejte se rovnou na slovo *sklady* (sýpky) v Novém zákoně a budete se velmi divit.

Vyberte si některou z možností, o které si myslíte, že v ní bude mít Bůh zálibení:

\$ 1 000 na výpomoc chudé rodině s jídlem a jinými výdaji.

\$ 1 000 na novou zvukovou aparaturu, na církevní budovu nebo na rozpočet.

\$ 1 000 na televizního evangelistu v bílém saku, který přiletí na shromáždění letadlem.

\$ 1 000 na pastora nějaké mega-církve, který si jezdí v mercedesu.

Které z těchto rozhodnutí si myslíte, že zapadá do vůle Boží, tak jak je vyjádřená a napsaná pro Církev v Písmu? Co bude nejpravděpodobnějším požehnáním jak pro dárce, tak i pro toho, kdo tento dar přijme? Co si tedy myslíte, že se bude Bohu líbit nejvíce?

Jakmile něco zorganizujeme, pojmenujeme, postavíme, zahrneme do něčeho, dáme tomu život, začne tato instituce volat po vybírání peněz! A i když si křesťané myslí, že vlastně pomáhají království nebo církvi, ve skutečnosti z větší části podporují legální instituci, která vstoupila do manželského vztahu se státem a nazývá se XYZ církev.

Mega církev v Houstonu (která propaguje desátky) právě teď (2005–2006) vydává \$ 70 milionů dolarů za opravu a rekonstrukci pozemku.

Zdroj: www.missoulia.com/articles/2004/10/10/religion/religion01.txt

Křesťané v Americe vydali na podporu různých institucí a tak zvaných služebností mnohem více, než ke službě potřebným, kteří jsou okolo nich! Komu však byly v Novém zákoně určeny tyto sbírky, dary a příspěvky? Aby si jeden každý na tyto otázky odpověděl sám, potřebuje o tom přemýšlet a číst svoji Bibli, aby tak našel ty správné odpovědi.

Církev budou sbírat peníze a stanoví si za cíl vynaložit \$ 25 000 na novou střechu, zatímco jednotliví členové, svobodné matky a starší lidé sotva vystačí. Nezdá se vám, že zde není něco v pořádku?

Díky této nespravedlnosti existuje nespočítatelná armáda lidí, kteří již do církevní budovy nikdy nevtroučí nebo žijí v kroužku věřících, kteří jen v lepší církvi doufají a nebo jednoduše odmítají *církevnictví* (churchianity). Americký model církve zplodil miliony členů a pro mnohé to funguje, zvláště pro ty nové věřící, kteří tomuto systému důvěřují. Ale církevní instituce zanechala také miliony věřících malátných a vyčerpaných z takového „křesťanství“ a naše společnost již ztratila respekt a úctu, kterou kdysi pro křesťanství měla. Tohle je výsledkem neustálých odhalování finančních zneužívání, podvodů, falešnosti a církevní politiky. A přece mnozí touží vstoupit do takovéto služby a touží po všech výhodách vedení a systému, z kterého to vše žije.

A proč církev vybírají sbírku každý týden nebo pokaždé, když se sejdou? Samozřejmě, je potřeba zaplatit spíše výdaje za organizaci než naplnit potřeby těch, ke kterým je církev povolána, aby jim sloužila. Ale pro průměrného křesťana se tohle stává sňatkem mezi duchovním a fyzickým světem, což ničí víru mnohých.

Je možné, aby byl tento systém tím celosvětovým Babylonem, o kterém píše Jan ve Zjevení v kapitole 17-18, který bude Bůh soudit ohněm? Považte, že ta nevěstka, která je náboženským systémem, je velmi dobře materiálně zabezpečena a „ležela v posteli s králi země“.

Kdo stanovuje podmínky, Bůh nebo stát? Potvrzuje to legální včlenění církve do království Božího nebo ke světu? Může tahle nevěstka z knihy Zjevení 17 představovat společnou církevní organizaci, kterou vidíme všude okolo nás, která je podporována desátkami, shromažďováním fondů a sbírkami? Tyhle otázky stojí za zvažování. A pokud si myslíte, že máme křesťanskou vládu a jsme křesťanským národem, pak je na čase, abyste se probudili. Bible nazývá tahle království a vlády tohoto světa *královstvím šelmy* a jsou dány Satanovi,

aby nad nimi vládli! Ježíš řekl: „*Moje království není z tohoto světa.*“ A v Židům 11:14-16 se říká: „*Ti, kdo takto mluví, dávají najevo, že hledají vlast. A kdyby měli na mysli tu, ze které odešli, měli by přece příležitost se tam vrátit. Jenže oni touží po lepší vlasti, totiž po nebeské. A proto se Bůh nestydí nazývat se jejich Bohem, neboť jim připravil město.*“

Sdružení jsou součástí království šelmy (lidské vlády) světa, a co se stane, když se přidruží skupina věřících? Takto vytvořená organizace vstupuje do legálního manželského svazku s královstvím *šelmy* (státu) a je tedy podřízena jejich společným zákonům, nařízením a právním předpisům.

(pozn. překladatele: Pisatel má zřejmě na mysli sochu z knihy Daniel, jejíž nohy jsou částečně z hlíny a z kovu (Daniel 2:1-49). Takto byla Bohem Danielovi ukázána všechna království a vlády země, skrze všechny věky až k samotnému příchodu Krista, který tuto sochu (vlády) roztrhává (Kristus je zde zobrazen jako kámen, který nebyl držen lidskou rukou) a sám se ujme království. Poslední lidské vlády na této zemi se ujme antikrist, který je v knize Zjevení zobrazen jako šelma. Může vyvstat následující otázka: „Jsou li všechna království a vlády v Božích očích jako šelma, jak máme chápat Písmo, které říká, že „*není vlády, kromě od Boha*“ (Řím. 13:1). Pro neposlušnost a zatvrzelost lidu Bůh tyto vlády dopouští a stávají se tak „*lidskou holí*“ v Jeho ruce; podobně jako když vzbudil krále Babylona, a lid Boží pro svoje odpadlictví od Boha musel vejít pod jeho nadvládu.

Další obraz vidíme v knize Zjevení 17:3 „A odnesl mne v Duchu do pustiny. Tu jsem uviděl ženu, sedící na šelmě šarlatové barvy, plné rouhavých jmen, mající sedm hlav a deset rohů.“ Zde také vidíme podobný obraz.)

Pokud si tohle přiznáme, pak můžeme říct, že teď máme *církev přidruženou ke státu*. Pamatujte ale, že slovo *církev* znamená (called out ones) *ti, kteří byli vyvoláni ven a nikoliv církev připodobujících se tomuto světu*. (pozn. překl: Řecké slovo pro církev je *ekklisia*, povolání ven z něčeho. *Ek* znamená „ven, nebo z něčeho“ a *kaleo* „volat“.)

Zdá se, že církev do sebe přimíchala tento kvas lidského způsobu vlády. Tato instituční společenská církev je vysvětlením toho, co Ježíš říká v Markovi 8:15: „*Dávejte pozor a varujte se kvasu farizeů a kvasu Heroda.*“ Herodes byl hlavou vlády a náboženští vůdcové byli „společně na lůžku“ s vládou, která jim dávala pozici, autoritu a legální ochranu.

Je nám připomenuto varování z 2 Korintským 6:14: „*Netáhněte jho s nevěřícími. Vždyť jaký je spolek spravedlnosti s nepravostí a jaké společenství světla s temnotou?*“ Není sdružení s IRS právě tímto *jhem* pro církve? Ve sporu Spojené státy proti Univerzitě Boba Jonese (461 U. S. 574) Nejvyšší soud vydal následující prohlášení podle vládního usnesení sbírky zákonů č. 501c3. Soudní prohlášení zní takto:

Soud trvá na tom, aby organizace, která je osvobozená od daní, musela „prokazatelně sloužit a být v souladu s veřejným zájmem“, musí mít zájem, který se shoduje s „veřejným svědomím společenství“ a nesmí se chovat „v rozporu s uvedeným usnesením, které vyjadřuje postoj celé vlády“.

Když to shrneme, tato slova jasně naznačují, že organizace, která nemusí platit daně, musí jednat v souladu s vládní politikou.

Církev byla přidána do IRS sbírky zákonů č. 501c3 v roce 1954. Pokud církev nebo jakákoliv denominace přijme statut 501c3, pak tedy prohlašuje, že církev:

- 1) se zřekne svobody proslovu

- 2) se zřekne svobody náboženství
- 3) se zřekne svých ústavou zaručených práv
- 4) již více není legálně svobodná hovořit do životně důležitých každodenních věcí
- 5) musí jednat v souladu s IRS zákonem, jinak ztratí svůj status osvobození od daní
- 6) je zapsána jako státní církev

Církev je neviditelná, království má být „*uvnitř vás*“ podle toho, co říká Ježíš a to v chrámě, který není „*vytvořený lidskýma rukama*“. Společenské legální, viditelné organizace se nazývají církvemi, ale nejsou jimi. Pouze takovýmto dojmem působí.. Lidé, kteří se chtějí stát křesťany, mají tendenci se ztotožnit s viditelnou strukturou, která si říká církev, a tak mnozí nalézají církevní organizaci, ale nenacházejí Boha! Oficiální členství a účast v církvi nikomu nezaručuje, že se stal součástí Těla Kristova.

Sbírký, které se každého týdne vybírají, z větší části podporují organizační strukturu, která v Novém zákoně nikdy nebyla ustanovena. Aby se přizpůsobili zákonu, musejí teď být ústavní církevní pastoři vyučováni specialisty v oblasti církevní finanční struktury a v oblasti statutu neziskového provozování a musí mít také církevní výbor, který nikde v Bibli nevidíte. Služebníci v těchto církvích se zúčastňují právních a účetnických seminářů, aby naplnili požadavky daňového zákoníku.

Je velice zajímavé, že v Číně je hnutí domácích církví (církve shromažďující se po domech) nejrychleji rostoucí křesťanskou církví na světě! Fungují bez legálního statutu, slučování se státem, bez firem zabývajících se křesťanským účetnictvím, blýskavých evangelistů, shromáždění na stadionech, bez reklamy, bez CD nosičů, seminářů a ústavní hierarchie. Když opravdový čínský věřící přemýšlí o tom, že půjde do církve, je to úplně o něčem jiném, než když se rozhodne jít do církve Američan. Kvůli pronásledování se čínští věřící shromažďují tajně. Křesťané v Číně se shromažďují po domech přesně tak, jak se shromažďovala prvotní církve a daří se jim, navzdory tomu, že království šelmy čínské rudé vlády je ukrutně pronásleduje. Samozřejmě, že i v Číně existuje licenční, vládou schválená instituční církev, která se shromažďuje ve velikých budovách (a která nekáže pravé evangelium). Zdá se, že zastaralé měchy na víno našeho modelu církve se trhají a neustále potřebují finanční injekce.

Kde mají tito čínští křesťané svůj sklad, když nemají žádnou společnou budovu? (Ostatně, kde jsou nějaké čínské mega-církve?) Kdo má vlastně prospěch z toho, když si nějaká organizace pořídí svoji budovu? Bůh? Chudí lidé v království? A přece programy pro stavby a přestavby i inzerce v dnešních církvích - to vše je konáno ve jménu království Božího.

Je možné, aby legálně ustanovené křesťanské církve upadly do tradic, které nejsou podloženy Novým zákonem a staly se tak svázanými zákony země? Potřebami církve, administrativou a nekonečnou podporou na režijní náklady ztratily tu pravou vizi toho, čím má církev být a jak má vypadat.

Může tomu být také tak, že jsme krmili režijní náklady ústavní církve spíše než sirotky, chudé a vdovy, jak o tom píše Pavel a jak je psáno i na jiných místech Písma? Kde je nějaký verš v Bibli o církevní radě a můžete mi přesně citovat příklad v Písmu, kdy někdo tento úřad zastával?

Ano, máme velmi působivé budovy, pozemky a výhody, ale opovázíme se porovnat náklady vynaložené na reklamu a církevní vybavení s náklady, vynaloženými na misijní službu,

výpomoc a potřeby Těla Kristova? A co zdravotní potřeby těch, kteří nemají zdravotní pojištění? Znovu, kolik peněz je nashromážděno skrze sbírky na podporu *církevních potřeb*, jako například výdaje za nemovitosti, daně, pojištění, potřeby do kanceláře, na přestavbu (opravu) budovy, elektronické přístroje, výplaty, zábavu, jídlo a za životní styl duchovenstva? Kolik sbírek na chudé jste již viděli?

Fráze, kterou tak často slyšíme: „Všechno co církve chtějí, jsou tvoje peníze,“ má v sobě naneštěstí více než jen zrnko pravdy. Co si mnozí neuvědomují, je to, že žádná denominace, organizace, budova ani nějak registrovaná skupina křesťanů není tou Církví. Vidíme jen to, že tyto instituce jsou církev a instituce samozřejmě naše peníze potřebují (zvláště na budovy, hypotéku, režii, personál a vedení, což odhadem zabere většinou 96% církevní pokladny). A většina služebníků, pokud jsou opravdu upřímní, přiznává, že čím větší tím lepší (ve smyslu velikosti církevní budovy, kterou osobně řídí).

Pamatujeme si další příklad, odehrávající se v zákulisí, kdy personál mezi sebou diskutoval o tom, kdo měl největší „pomazání pro sbírku“ a „když ten a ten dělal sbírku, tak jsme tolik nevybrali“. Pokud se zdálo, že nějaká osoba dovede lidi více inspirovat k tomu, aby dávali více peněz do sbírky, pak se tato osoba stala tím, kdo sbírku většinou vedl (během sbírky mluvčí většinou lidem říkal, proč mají přispět, přičemž používal verše z Bible). Nejvíce sbírek se pořádalo na hypotéku, složenky, programy a vybavení církve. (V církvi, do které jsme chodili, byl tento úvěr později splacen).

Zvláštní mluvčí většinou přitahovali návštěvníky a také se zvětšil přísun sbírek, které mohly, ale také nemusely jít na mluvčího (to záleželo na úvaze pastora té určité církve). Mluvílo se většinou o nedostatku peněz ve sbírce nebo o nedostatku na zaplacení daru mluvčímu a takový typický dar za zhruba hodinu proslovu činil \$ 1 000. Církve cítila, že je správné, aby každý mluvčí přijal tučnou sbírku, i kdyby se to mělo zaplatit z konta desátek.

Proč je vlastně nezbytné, aby někdo s tím největším „pomazáním na sbírku“ mluvil při vybírání? Odpověď je očividná: proto, aby se celá činnost církve i s mluvčím zaplatila, i kdyby to mělo znamenat, že se jim zaplatí větší obnos, než si většina členů vydělá v zaměstnání. Tohle je ostře v protikladu s biblickou sbírkou, která šla na pomoc chudým a služebníkům, kteří kázali evangelium, jako byl Pavel, který řekl: „*Abych, když kážu evangelium, předložil Kristovo evangelium zdarma.*“ (1 Kor. 9:18). Titus v 2 Korintským 12:18 následoval Pavlova příkladu. „***Obral vás snad Titus? Nejednali jsme v témž duchu a nešli ve stejných šlépějích?***“ (CEP zde správně překládá „obral“)

Možná, že se potřebujeme s modlitbou podívat na některé pasáže v Bibli, které mluví o biblickém způsobu kázání za peníze. Podívejme se na 1 Korintským 9:6-12: „*Anebo pouze já a Barnabáš nemáme právo přestat pracovat? Kdo kdy bojuje na vlastní náklady? Kdo sází vinici a nejí z jejích plodů? A kdo pase stádo a nepije mléko toho stáda? Říkám snad tyto věci podle člověka? Neříká to snad i Zákon? V Mojžíšově zákoně je přece napsáno: "Mláticimu volu nezavážeš ústa." Má snad Bůh starost o voly? Anebo to říká spíše kvůli nám? Jistěže to bylo napsáno kvůli nám, protože ten, kdo oře, má orat v naději a ten, kdo mlátí, v naději, že bude mít na své naději podíl. Jestliže jsme vám my rozsivali duchovní věci, je to snad něco velikého, jestliže budeme sklízet vaše tělesné věci? Jestliže toho práva na vás požívají druzí, proč ne raději my? **My jsme však tohoto práva nevyužili, ale všechno mlčky snášíme, abychom snad nedali nějakou překážku Kristovu evangeliu.**“ (NBK)*

V této pasáži je zmínka ohledně zaopatření služby podle Písma (bez jakékoliv zmínky o desátcích nebo platu). Dnešní model členské církve a financování režijních nákladů brání sloužit těm, kteří jsou opravdu Bohem povoláni k tomu, aby „*přestali pracovat*“.

Saul (Pavel) před tím než byl spasen, si myslel, že slouží Bohu tím, že pronásleduje křesťany. Podobně i my jsme si mysleli, že sloužíme Bohu pořádáním různých večerí, zvláštních sbírek, dražeb, her, ve kterých můžete získat věcnou odměnu, odevzdáváním desátků, prodejem opékaných pochoutek, párty na předvečer Všech svatých (Halloween) atd. atd. atd. a tohle vše jen proto, abychom pomohli financovat církevní organizaci.

Abychom shrnuli klíčové body v této kapitole, rádi bychom řekli, že Církev není organizovaná skupina lidí s nějakým jménem nebo nějakou denominační známkou. Církev, to jsou Boží lidé, kteří se znovuzrodili do Boží rodiny a přebývá v nich Duch svatý. Ježíš tohle řekl v Janovi 2:21: „*On však mluvil o chrámu svého těla.*“ A Pavel říká v Efezským 2:19-22: „*Již tedy nejste cizinci a přistěhovalci, ale spoluobčané svatých a členové Boží rodiny. Byli jste postaveni na základ apoštolů a proroků, zatímco úhelným kamenem je sám Ježíš Kristus, v němž se celá stavba spojuje a roste ve svatý chrám v Pánu, v němž se i vy společně budujete, abyste byli Božím příbytkem v Duchu.*“ (NBK).

Tedy, nějaká skupina může mít svůj sklad nebo spižírnu, ale to je v protikladu s Božím Slovem, protože v Novém zákoně není církev nazvána skladem Tohle jednoduše přidává více kvasu, který může znít dobře. Křesťané nebyli nikdy povoláni k tomu, aby financovali budovy, výplaty pastorům a personálu, množství organizační byrokracie, akce mega-církví, a tomu podobné. Celý tento maškarní ples zvaný „církev“ – většina křesťanů to takto vidí – způsobuje, že nerozpoznávají Tělo Kristovo. (pozn. překl. Pozorný čtenář Bible zde jistě rozpozná citát z 1 Kor. 11:29: „*Kdo jí a pije a nerozpoznává, že jde o tělo Páně, jí a pije sám sobě odsouzení.*“ (CEP) Dále v 1 Korintským 12:27 říká Pavel velmi jasně „*Vy jste tedy Kristovo tělo.*“ Chléb při večeři Páně má tedy dvojitý význam, nejen těla Pána Ježíše na kříži, ale také všechny věřící po celém světě jako JEDEN bochník chleba. Když Saul (Pavel) pronásledoval věřící a nechával je zavřít do vězení, zjevil se mu Ježíš a řekl mu „*Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?*“).

Způsobuje to také, že křesťané nesměřují své dávání Církvi, která je Jeho Tělem, ale místo toho dávají různým organizacím, které se církvemi pouze nazývají. Vzpomeňte si také na to, že většina těchto posbíraných peněz jde jednoduše na podporu vedení, personálu a na různé výdaje. Není divu, že televizní hvězdy programu TBN (televizní křesťanské vysílání) nechtějí otevřeně prozradit svoje finance.

Tito a mnozí jim podobní zapadají do duchovního obrazu z knihy Zjevení 18:11 jako „*kupci země*“, kteří svoji živnost mají v duchovním Babylonu, který je „*matka nevěstek*“. Kupčí s Božím lidem. Jednou, když Ježíš dal najevo svůj hněv, jednal takto s jejich předchůdci ve svatém chrámě v Matouši 21:12-13: „*Ježíš pak vešel do Božího chrámu a vyhnal všechny, kdo v chrámu prodávali a kupovali, a zprevercel stoly směnárníků i sedačky prodavačů holubic. Řekl jim: 'Je napsáno: 'Můj dům bude nazván domem modlitby,' ale vy jste z něj udělali 'doupě lupičů'!*“ (v angl. „*zloděju*“)

To co Ježíš vykonal, je pro nás také i podobenstvím, zvláště pro ty, kteří žijí v posledních dnech. Chrám již není fyzická budova, je to Jeho Tělo. Takže v Těle Kristově dnes nacházíme spoustu těch, kteří mění věci za peníze od lidu a říkají tomu „*skutek chvály*“. Nevadí, v Matouši 6:1-4 řekl Ježíš: „*Dávejte si pozor, abyste nedělali své milosrdné skutky před lidmi*

proto, aby vás viděli. Jinak totiž nemáte odplatu u svého Otce, který je v nebesích. Proto když prokazuješ milosrdenství chudým, nevytrubuj před sebou, jako to dělají pokrytci v synagogách a na ulicích, aby se nechali chválit od lidí. Amen, říkám vám, že už mají svou odplatu. Ale když ty prokazuješ milosrdenství, ať tvá levice neví, co dělá pravice, aby tvé milosrdenství bylo vskrytu. A tvůj Otec, který vidí vskrytu, ti odplatí zjevně.“

Ať už je to tedy talíř, pytlík nebo košíček, procházející zleva doprava, není to snad od lidí viděno? Není tento způsob dávání tak trochu z nátlaku, společného očekávání nebo dokonce z organizované manipulace? Příteli, pokud je to od lidí viděno, pak to je ta jediná odměna, kterou dostaneš. Vzpomeň si na tuto pasáž Písma, až bude příště košík na peníze procházet okolo tebe v „synagoze“ (místo na shromažďování) zvané církev v těchto dnech.

A pokud si dáváte pozor na proroky, kteří k vám přicházejí v „ovčím rouchu“, tak prosím srovnajte všechny ty „dejte-mí“ kázání, prošení o peníze a o naší potřebě „dávat církvi“ s tím, před čím nás Ježíš varoval, když řekl, že Jeho dům se stal *brlohem zlodějů*. Klidně si poznamenejte, že tito „prodavači holubic“ jsou typem a obrazem těch, kteří prodávají zaslíbení Ducha svatého za výplaty a desátky. (Holubice je symbolem Ducha svatého, tak je nám to ukázáno při křtu Ježíše).

Když Ježíš vysílal svoje pracovníky, řekl jim přitom následující slova v Matouši 10:8-10: „*Nemocné uzdravujte, malomocné očisťujte, mrtvé křiste, demony vymítejte. Zadarmo jste dostali, zadarmo dejte. Neberte si zlato, stříbro, ani peníze do opasků, ani mošnu na cestu, ani dvě košile, ani obuv, ani hůl, protože dělník je hoden svého pokrmu.“*

Tento vzor platil nejenom pro dvanáct učedníků, ale i pro těch sedmdesát, pro Pavla, Barnabáše, Filipa, Tita a všechny ty, kteří byli vysláni křesťanskou církví ve Skutcích. Všimněte si, že nikde v Písmu není zmínka o tom, že by někdo z nich bral desátky nebo nějakou výplatu, ale bylo při nich naplněno zaslíbení: „*Od své mladosti, a jsem už starý, jsem neviděl, že by byl opuštěn spravedlivý, nebo že by jeho potomci žebrali o chléb.“* (Žalmy 37:25 CEP) Všechno tohle se vůbec nedá přirovnat k dnešnímu profesionálnímu duchovenstvu a církevnímu světu kolem nás, jenž odpadl od příkladu Ježíše a Jeho učedníků co se týče toho, jakým způsobem byli zaopatřeni. Dát evangelium zdarma nenechává žádné místo pro desátky a výplaty, ale dnešní instituční služebníci očekávají od ovcí, že je zaopatří finančně, což je v rozporu s Písmem svatým, a tak se popravdě dnešní moderní církev stala *doupětem zlodějů* - a to vše činí ve jménu Krista. (pozn. překladatele. Nezapomeňte prosím na to, že i Jidáš konal zázraky a přece to byl syn ztracení. Bůh potvrzoval SVOJE SLOVO znameními a zázraky. Marek 16:20: „*Pán jim pomáhal a potvrdil slovo* (nikoliv toho služebníka) *znameními.*“)

Pamatujte, že všechno tohle se děje bez jednoho jediného verše v Novém zákoně, který by podporoval dávání desátků a výplaty duchovenstvu.

Kapitola 5

Kde že to byl ten verš?

Je v Novém zákoně smlouva o desátcích výslovně vyučována nebo přikázána? Kde stojí ve Skutcích apoštolů a v epištolách Římanům, Korintským, Galatským, Efezským, Filipenským, Koloským, Tesalonickým, Timoteovi, Titovi, Židům, Jakuba, Jana, Petra, Judy nebo ve Zjevení Jana, že je dávání desátek přikázáno?

Zde pro vás nechávám prázdné místo, abyste mi tam napsali nějaké biblické verše na podporu tohoto tvrzení: _____.

(Čárka je opravdu krátká a to z dobrého důvodu.)

Pamatujte: abychom prosazovali nějaké biblické učení, musíme mít alespoň dva nebo tři svědky z Písma. Můžeme požádat, aby se nám novozákonní církevní svědci ohledně desátek přišli z Písma představit? „*V ústech dvou nebo tří svědků ob stojí každé slovo.*“ 2 Kor. 13:1 přímo zde cituje Ježíše Krista. Pavel byl mocným svědkem a stejně tak i Jan, Jakub, Lukáš, Matouš, a Marek. Svědčí některý z nich o přikázání pro křesťany, aby dávali desátky?

Nejlepší příležitost pro takovéto přikázání ohledně dávání desátek by byla ve Skutcích 15 při tom velikém shromáždění v Jeruzalémě, kde byly projednávány církevní praktiky ve vztahu ke křesťanům z pohanů. Ve shrnutí, od kterých věcí se mají zdržovat a které věci mají zachovávat, nejsou desátky vůbec zmíněny, i když by byl právě tohle ten nejlepší čas k tomu, aby se připomněl Malachiáš 3:10.

Když Pavel vyučoval Timotea a v epištolách Jakuba, Jana a Petra slova *desátek*, *dávání desátka* nebo *desetina* nejsou nikdy zmíněna. V oddílu z 1 Korintským, který se týká sbírky (příspěvků) v neděli, také není zmínka o *desátka*. Sbírkou byla na svatě a skládala se z příspěvků. Znovu, tohle bylo dokonalé místo, kde by se hodilo vsunout slovo *desátek*, pokud by tohle bylo to, co Pavel očekával. Sbírkou zde nebyla na podporu duchovenstva ani žádné budovy, ale byla pro službu chudým křesťanům!

V 1 Timoteovi 4:11 říká Pavel Timoteovi spoustu věcí, které má vyučovat lidi slovy: „*Tyto věci přikazuj a uč.*“ Ale ani v nich není žádná zmínka o desátcích. Korintským napsal (1 Kor. 14:37): „*Domnívá-li se někdo, že je prorok nebo duchovní, ať uznává, že to, co vám píše, jsou Pánova přikázání.*“ Ale znovu se nezmiňuje o desátcích. Pokud Pavel neřekl žádné z církví, aby dávaly desátky, tak kdo jsme my, abychom tak konali?

Opakovaně slyšíme zaslíbení jako například: „*Bůh ochotného dárce miluje*“ nebo „*Ten kdo seje štedře, bude také štedře sklízet.*“ Tohle všechno jsou úžasná místa v Písmu, aby připomněla citát z Malachiáše a svatý desátek tak, jak ho moderní církev připomíná. V praxi vyučujeme následovně: „*Ten který dává desátky skoupě, bude také skoupě sklízet*“ a „*Bůh miluje toho, kdo ochotně dává desátky*“ nebo „*Dávejte desátky a bude vám dáno. Míru dobrou, natlačenou, natřesenou a přetéající dají do vašeho klína.*“

A tím, jak je Malachiáš 3:10 neustále v církvích opakován a citován, nabýváte dojmu, že snad musí být citován v každé novozákonní epištole! V Novém zákoně je sice citováno mnoho starozákonních veršů, ale nikoliv Malachiáš 3:10. Jak hrozně to zanedbali novozákonní pisatelé, zvláště pak v epištolách psaných církvím!

Ta ironie zde ale spočívá v tom, že je mnoho církví, které učí a prosazují desátky a přitom nedávají k nahlédnutí údaje vyúčtování církevních financí. Pokud vaše církev prosazuje desátky, pak máte právo požadovat od vašeho pastora výkaz o vašich i církevních desátcích. Tohle je opravdu obrácená strana mince Malachiáše. Ale tohle nemá význam, protože 2 Korintským 3:14 říká: „*Jejich myslí se však zatvrdily. Až do dnešního dne totiž zůstává při čtení Staré smlouvy tatáž rouška neodkrytá, neboť se odnímá jen v Kristu.*“ A Židům 7:12 říká: „*Mění-li se totiž kněžství, nastává nutně i změna Zákona.*“ A pokračuje veršem 7:19: „*neboť Zákon nepřivedl nic k dokonalosti*“. Tato část Písma v Židům 7 pojednává o desátcích před a pod smlouvou Starého zákona. V kontextu tedy pisatel nikdy nepotvrdil pokračování Starého zákona ani desátek! Ba právě naopak, potvrzuje zde konec Zákona a dávání desátek bylo součástí tohoto Zákona.

Ať už to ocukrujeme nebo odůvodňujeme jak chceme, desátky byly přikázány pod Zákonem a to co děláme, je to, že tohle kopírujeme a vkládáme do novozákonní církevní praxe bez jasného příkazu z Písma. Pokaždé, když citujeme církví Malachiáše 3:10 nebo podobné verše, vyzdvihujeme tím nařízení, které bylo pod Starým zákonem a nad kterým řekl Kristus „*dokonáno jest*“, a aplikujeme to na křesťany, kteří jsou zrozeni až po Kristově smrti na kříži. To, že Abraham dal desátek ještě před tím, než byl dán Zákon, neruší tu skutečnost, že tento desátek byl začleněn do Zákona jako jedno z přikázání Zákona. Žádné církvi ani svatému není nikde řečeno, aby dával desátek tak jako Abraham.

A naopak, je někde v Novém zákoně nedávání desátek jmenováno jako hřích? Není to v knize Římanům ani to není vyjmenováno ve skutcích těla v Galatským 6; není to jmenováno ani v 1 Korintským 6 jako jedna z věcí, které zabrání někomu vejít do království Božího, ani to není zmíněno v seznamu hříchů ve Zjevení 21.

Ve všech pasážích Nového zákona, kde se zmiňuje dávání, je přitom někdy zmíněn desátek? Prosím vyplňte linku tímto veršem: _____.
(Znovu, velmi krátká linka).

Je nedávání desátek anebo okrádání Boha na desátcích jmenováno jako hřích v knize Římanům, 1 Korintským 6:9-12 nebo v knize Galatským, kde jsou jmenovány skutky těla? Bylo dávání desátek povzbuzováno ve Skutcích 15 v Jeruzalémském shromáždění jako jedna z věcí, ve které mají křesťané z pohanů pokračovat? Tohle by bylo to nejdokonalejší místo, kde by se to mohlo vyučovat tak, jak se to děje dnes, jen kdyby to ale byla pravda.

Je dávání desátek zmíněno v některé z epištol ve spojení s dáváním, shromažďováním, sbírkou, krádeží, zloději nebo lupiči?

Ne, ve vztahu k Církvi desátky nejsou v Jeho Slově zmíněny. Není žádná autorita Písma pro jakéhokoliv pastora, učitele, apoštola nebo proroka, aby vkládali tohle břemeno na křesťany. Dávání desátek není nikde zmíněno jako součást povinnosti křesťana nebo společenství ve vztahu k Bohu. Bůh nikdy neřekl církvím ani jednotlivým křesťanům, že požehná dávání desátek. „*Poslouchejte ty, kteří nad vámi vládnou,*“ nedává žádnému kazateli právo, aby jednal mimo Písmo. Pokud Pavel, Jakub, Jan, Petr a Lukáš nikdy neučili křesťany, aby dávali desátky, pak by tak samozřejmě neměl činit ani místní pastor.

Římanům 16:17-18: „*Vyzývám vás však, bratři, abyste si dávali pozor na ty, kdo působí roztržky a pohoršení proti učení, které jste poznali, a vyvarujte se jich. Neboť takoví neslouží našemu Pánu Ježíši Kristu, ale svému břichu a lahodnými řečmi a pochlebováním klamou*“

srdce nevinných. “ Nevinní křesťané jsou vyučováni, aby věřili svodu a jsou tak odděleni od Božího Slova.

Ježíš pronesl tahle varovná slova: „*Běda vám učným v Zákoně, neboť jste vzali klíč poznání! Sami jste nevešli a těm, kdo vcházel, jste zabránili.*“ (Lukáš 11:52). Víme o mnohých, kteří byli naprosto pohlceni obviněním, které bránilo jejich víře, když byli vzati stranou a bylo jim vysvětleno vyučování desátek.

Pavel varoval církevní vedoucí, když napsal v Titovi 1:10-13: „*Je totiž mnoho nepoddaných (pozn. autora: „nepoddaných“ znamená ty, kteří nezůstávají v Písmu), prázdných mluvků a svědců myslí, zvláště těch z obřízky (pozn. autora: „z obřízky“ znamená, že dodržují Starý zákon), jimž musí být zacpána ústa. Ti rozvracejí celé domy (pozn. autora: domy =církve), když pro mrzký zisk vyučují tomu, co se nesmí.*“ (pozn. autora: například učení o výnosných desátcích pro osobní prospěch bez podpory jediného verše v Novém zákoně. Cituji ze slovníku: mrzký zisk=peněžní zisk; výdělek; bohatství; peníze; - často používáno ve špatném slova smyslu). *Jeden z nich, jejich vlastní prorok, řekl: "Křesťané byli vždycky lháři, zlá zvěř a líná (pozn. autora: nepracující) břicha. Toto svědectví je pravdivé. Proto je přísně kárej, aby byli zdraví ve víře.*“

Desátky jsou ze Zákona a nikoliv z víry a Pán silně kárá ty, kteří učí blud, protože kvůli tomu nejsou zdraví ve víře. Pamatujte, Pavel napomínal *dohlížitele a starší*, aby podporovali *slabé*, a ne aby od nich brali.

Jako příklad tohoto varování uvedu názorný příklad jednoho interwiev z měsíčníku Columbus, který hovoří o jednom televizním evangelistovi - Rod Parsleyem:

„Parsley říká lidem, aby věřili, že dostanou miliony. Vůbec se ani neomlouvá za to, že je ziskuchtivec.

„Parsley stojí vpředu před svými posluchači a mluví o finanční potřebě pro církev. „Miluji to, když hovořím o penězích,“ řekl jim. „Prostě miluji, když mluvím o vašich penězích. Budu velmi upřímný – chci vaše peníze. Zasloužím si je. Tato církev si je zaslouží.“

Co se týče Parsleyho osobního majetku, magazín Columbus dále odhaluje následující:

„Parsley, jeho žena Joni a jejich dvě děti žijí v domě s pěti ložnicemi, který si nechali postavit hned vedle domu svých rodičů na pozemku o rozloze 21 akrů ve Fairfieldu na severozápadě USA. Tento ohrazený pozemek má elektrickou bránu, aby zastavil nechtěné návštěvníky a uvnitř se v jednom rohu nachází stáj s dobytčí ohradou. Parsleyho dům má hodnotu \$ 857 090, říkájí záznamy na úřadě ve Fairfieldu. Jeho dům pro rodiče je také nový, má hodnotu \$ 831 480. Každý byl postaven na hypotéku a okamžitá splátka na jeden každý dům činila \$ 200 000 a zaplácena byla v roce 1990... Parsley také vlastní tryskový letoun v hodnotě \$ 500 000 pro posádku sedmi osob Hawker Siddeley 125.“

(Zdroj: www.apostasywatch.com/wolves2/page10.html)

A také z Parsleyho webové stránky zvané „Breakthrough“ (Průlom) cituji následující: (www.breakthrough.net/faq.asp):

„Desátek – pochází z hebrejského slova *maasrah*, což znamená desetina. Tedy desetina našeho hrubého zisku (prvotiny), nikoliv z našeho čistého zisku Genesis 4:3-4, Gen. 14:18-19, Gen. 28:20-22, Deuteronomium 26:2. Desátek přinášíme knězi, který zastává svůj úřad. Ve Starém zákoně byl knězem člověk Deut. 26:3-4. V Novém zákoně je tímto knězem Ježíš Kristus Židům 7:5-8. Přineste svůj desátek do skladu, odkud přijímáte duchovní pokrm Malachiáš 3:10. Učiňte svoje vyznání víry, když tento desátek přinášíte Deut. 26:3, Deut. 26:5-11. Co se týče zadržení desátků nebo darů: Ze všech desátků, které nebyly dávány, se musí zaplatit 20% úroku Leviticus 27:31. Je následováno chudobou Přísloví 11:24 a okrádáním Boha Malachiáš 3:8-9.“

Všimněte si, prosím, toho, že každý verš, který zde cituje proto, aby vybíral desátky od svých následovníků, je vzatý ze Starého zákona, kromě verše z epištoly k Židům, kde se zmiňují ti, kteří byli (minulý čas) pod tímto Starým zákonem. Odkaz na to, že Ježíš je naším nejvyšším knězem, je zde zneužit, aby bratr Parsley ospravedlnil svoje přijímání desátků. Znovu se ptáme, kde je nějaký biblický verš, ve kterém se píše, že váš pastor, apoštol atd. má přijímat desátky?

Ted' si znovu přečtete tu kapitulu, která pojednává o ukončení Zákona a verše z Judy společně s definicí slova *mrzký zisk* a přemýšlejte, drazí bratři a sestry. A požádejte Boha, aby vám ukázal pravdu.

Oповáváme se porovnávat bratra Parsleyho, Hinna, Joyce Myers, zástup lidí z televizního vysílání TBN a spoustu dalších čelných osobností vysokých funkcí s nějakými velkými jmény z Bible? Dva významní muži, kteří se dokonce i stejně jmenovali, Saul, jsou velmi neobyčejným příkladem dvou druhů duchovních vedoucích Božího lidu.

Zamyslete se nad Pavlovým slovem ke Korintským v 2Kor. 11:9-13: „**A když jsem byl u vás** (byl s nimi rok a půl a sloužil tam tak, jako to dělal po tři a půl roku v Efezu) **a měl jsem nedostatek, nebyl jsem nikomu na obtíž, neboť to, co se mi nedostávalo, doplnili bratři, kteří přišli z Makedonie. A tak jsem se všemožně střežil a budu střežit, abych vás neobtěžoval.** Jakože je pravda Kristova ve mně, tato chloubka mi nebude v achájských krajích zmařena. Proč to dělám? Protože vás nemiluji? Bůh to ví. Avšak to, co dělám, budu dělat i nadále, **abych vzal příležitost těm, kteří chtějí najít příležitost, aby mohli být v tom, čím se chlubí, shledání podobnými nám. Takoví lidé jsou falešní apoštolové, lstiví dělníci, vydávající se za apoštoly Kristovy.**“

Ted' se podíváme na jiného Saula a to v 1 Samuelově 8:9-17: „*Samuel pověděl všechna Hospodinova slova lidu, těm, kteří od něho žádali krále. Pravit: "Toto bude právo krále, který nad vámi bude kralovat: Vezme vám syny a zařadí je ke svému vozatajstvu a jezdecktvu, aby běhali před jeho vozem. Ustanoví si velitele nad tisíci a nad sty a další, aby pro něho obstarávali orbu a sklizeň, a další, aby pro něho zhotovovali válečnou výzbroj a výstroj jeho vozů. Také dcery vám vezme za mastičkářky, kuchařky a pekařky. Vezme vám nejlepší pole, vinice a olivové háje a dá je svým služebníkům. Z vašich výmlatů a vinic bude vybírat desátky a bude je dávat svým dvořanům a služebníkům. Vezme vám otroky a otrokyně a nejlepší jinochy i osly, aby pro něho pracovali. Bude vybírat desátky z vašich stád, a stanete se jeho otroky. A přijde den, kdy budete úpět kvůli svému králi, kterého jste si vyvolili, ale Hospodin vám onoho dne neodpoví.*“

Muž, který se ujal služby krále nad Božím lidem, měl určitý způsob. Vybral z lidí svoje vlastní služebníky ve jménu služby králi, aby mu vzdávali čest a chránili ho. Ustanovil si

velitele nad svými programy, administrativou, personálem a nad celou hierarchií. Tito zvolení služebníci asistovali králi ve vybírání desátků z úrody, aby měli dost peněz do fondu pro jejich administrativu a organizaci. Vybrali si ty „nejlepší jinochy“ a zapřáhli je do díla, stejně tak jako dnes ty horlivé, mladé, kteří jsou nově obrácení, kteří obvykle skočí do církevního života s nadšením a pracují podle programu, nad kterým pastor dohlíží a který má také obvykle hlavní místo v církvi. Tito „mezci“ jsou nosiči břemen, známí také jako „pilíře“ a hlavní podpory místní církevní organizace, kteří církev podporují svým časem, financemi i svojí prací. Jsou tu také sekretářky, učitelé, vedoucí různých programů, uvaděči, obchodníci a další.

Shrňme tedy tyto dva biblické příklady charakteru vedoucího:

Král Saul si bral z lidu služebníky, desátky, mladé lidi a panny, upadl do korupce a Boží lidé museli pracovat pro jeho osobní království a vizi.

Apoštol Pavel (pozn. překl: bývalý Saul), byl zaměstnaný, zatímco sloužil, nic nebral, rozdával se, neměl žádné služebníky a naprosto vše obětoval ve službě Pánu. A když Pavel fyzicky nepracoval v zaměstnání za mzdu, tak byl zaopatřován skrze dávající bratry kvůli rokům, které strávil jak fyzickou prací tak i službou církvi. A všimněte si, prosím, toho, že ti, kteří konali skutky Boží, nekonali administrativní činnost pro budovu a organizaci, ale uzdravovali nemocné, činili zázraky, znamení a divy. Pavlova práce a kázání „*nebylo v přesvědčivých řečech lidské moudrosti, ale v dokázání Ducha a moci*“ a ne v nedělních proslovecích, knihách, kazetách a programech.(1 Kor. 2:4).

Při četbě této knihy naleznete i další příklady drancování Božího lidu za účelem budování osobních království a organizací ve jménu křesťanství.

Pokud chceme mít Písmo svaté jako základ našeho učení, pak musíme porovnávat i jiné příklady přikázání na dané téma.

Následují dva seznamy Písma z Nového zákona ve vztahu k desátkům:

1. Příklady křesťanů nebo církví dávajících desátky:

-

2. Přikázání, aby křesťané dávali desátky:

-

Teď si prosím porovnejte tyto dva seznamy Písma ve vztahu ke křtu:

1. Příklady křesťanů, kteří byli pokřtěni:

Skutky 2:41; 8:16; 9:18; 10:48; 19:5

Římanům 6:3

1 Korintským 1:13-14

Galatským 3:27

Koloským 2:12

2. Přikázání, aby se křesťané dali pokřtít:

Matouš 28:19

Marek 16:16

Skutky 2:38; 10:48; 22:16

Nebo také porovnejte dva seznamy, kdy křesťané zachovávali sobotu (Sabbath):

1. Příklady křesťanů, kteří se scházeli v sobotu

Skutky 13:14; 13:42; 13:44; 17:2
Lukáš 4:16; 4:31

2. Příkázání, aby křesťané zachovávali sobotu:

V těchto třech oblastech studia můžeme jednoduše shrnout tyto závěry:

Křest je křesťanům dán jak příkladem tak i příkázáním.

Dodržování soboty má pouze velmi nedostačující příklady a není žádné novozákonné příkázání, které by vysloveně nařizovalo, aby křesťané a tedy i církve dodržovali židovskou sobotu (Sabbath). Nejsme pod Zákonem.

V Novém zákoně není žádný příklad toho, že křesťané dávali desátky, a už vůbec ne příkaz k tomu. A přece to vyučujeme jako neotřesitelnou pravdu, kterou církve musí dodržovat, a citujeme Malachiáše 3:10 znovu a znovu. Srovnajte to s tím, co řekl Pavel věřícím o dávání v 2 Korintským 9:7: „*Každý ať dává tak, jak si předsevzal v srdci, ne se zármutkem nebo z povinnosti. Vždyť Bůh miluje ochotného dárce,*“ ale bez přímého jasného biblického příkázání, aby církve dávala desátky. Máme pouze příkázání a příklady ze Starého zákona. Čtete a porovnávejte podobné nařízení o křtu, kde čteme o novozákonních věřících, že přijali přímý příkaz, aby se nechali pokřtít a také o příkladech křtu! Ve Skutcích 10:48 Petr „*A přikázal, ať jsou pokřtěni v Pánově jménu.*“ Skutky apoštolské 19:5: „*Když to uslyšeli, dali se pokřtít ve jméno Pána Ježíše.*“ Jak příkázání, tak i příklad je dán jako potvrzení určitého učení.

Máme několik příkladů, kdy novozákonné křesťané dodržovali sobotu, ale nikde v Novém zákoně nemáme příkaz k tomu, abychom tuto sobotu dodržovali. Víme, že Pavel i ostatní vešli do Jeruzaléma, aby slavili určitou slavnost, ale nikde k tomu nemáme přímý příkaz. Máme jak příkázání, tak i příklad, abychom pracovali, milovali, vyučovali, křtili a modlili se, ale nikde žádný příkaz, abychom dávali desátky. Další příklad, který nalezneme v Písmu, pro který ale nemáme příkaz k následování, je Zacheus, který dal polovinu svého bohatství chudým. Někteří křesťané v prvotní církvi prodali svůj majetek a dali ho k dispozici, očividně byla většina tohoto zboží pro chudé a vdovy. Tohle bylo vykonáno jako dávání z ochotné vůle a nikoliv jako příklad.

Abychom to shrnuli, **v Novém zákoně nemáme ani příkaz ani příklad, kdy církve dávala desátky.** Vnucovat zákon desátek církvi znamená znovu ustanovovat Zákon a tím potřebu dodržovat *celý* Zákon, což přináší křesťanům prokletí Zákona, jak je to napsáno v Galatským 3 Ježíš varoval: „*Varujte se kvasu farizejského.*“ Co bylo tímto kvasem míněno? Náboženští vůdcové požadovali od svých následovníků, aby dodržovali tradice, které Bůh nikdy nepožadoval, čímž zacházeli mimo Písmo. Dodržovali nařízení, ale minuli Boha, stejně tak jako církve, které nutí své členy dávat desátky, čímž způsobují to, že věřící minou vedení Ducha svatého v dávání. Kazatel 1:9: „*Co se dalo, bude se dít zase, a co se dělalo, bude se znovu dělat; pod sluncem není nic nového.*“ Přejde den, kdy si mnoho křesťanů uvědomí, že různá nařízení a zákony v jejich církvích nesou sice formu zbožnosti, ale zapírají její moc.

Kapitola 6

Díry v našich pytlích a nebo v naší teologii?

Další starozákonní pasáž, kterou slyšíme a která nám má připomenout, abychom dávali desátky, je z Agea 1:6-9: *„Sejete mnoho, a sklízí se málo. Jen jezte, nenasytíte se; jen pijte, žízeň neuhasíte; jen se oblékejte, nezahřejete se. Kdo se dává najmout za mzdu, ukládá ji do děravého váčku.“* (CEP) A *„Pachtíte se za mnoha věcmi a máte z toho málo,“* což znamená, že Bůh povolá nedostatek na domy těch křesťanů, kteří nedávají desátky. Ale ta opravdová díra spočívá znovu v naší teologii o desátcích. Pravdu najdeme v Ageus 2:6, kde se v kontextu opět pojednává o Zákoně: *„Podlé slova, jímž jsem smlouvu učinil s vámi, když jste vycházeli z Egypta.“* (KR). Jaká že to byla smlouva? Kdo se v ní zavázal slovem? Chcete vědět pravdu?

Příkázání Boží byla pro Izrael, nikoliv pro církev. Znovu zde máme starozákonní příkaz vztahovaný na církev. Je tento *dům Boží* ve Starém zákoně stejný jako v Novém zákoně? Židé měli fyzický chrám v Jeruzalémě, Písmo nás však vyučuje, že tímto domem nebo chrámem v Novém zákoně je Tělo Kristovo (ti, kteří v Něho věří).

Zde uvádím dva seznamy biblických veršů z Nového zákona na podporu dávání desátků a dávání:

1. (desetina, desátek, dávání desátků)

2. (dejte, dal, dávání, dar, símě, zasít, zasel)

Matouš 10:8; 10:42; 19:4; 20:8

Lukáš 6:30; 6:38; 12:33

Skutky 20:35

Efezským 4:28

Koloským 4:1

1 Tesalonickým 5:18

2 Korintským 9:7

Římanům 12:8

Filipským 4:15

Dohromady čtrnáct veršů nás přímo vybízí k tomu, abychom dávali peníze. Jsou další dva verše, které mluví o *sázení* a *sklizení* v 2 Korintským 9:16 a 9:10 se vztahem k dávání a ani ty se nezmiňují o desátku. Církve, které zachovávají desátky, se musí spolehnout na Starý zákon, protože když hledají desátky v Novém zákoně, pak najdou odkazy pouze k dávání. Anebo to dělají tak jako církev, do které jsme chodili, mísí dávání s desátkem. Když učí o dávání, mísí do toho učení o desátcích, aby dostali Boží finanční požehnání.

A co prvotiny, které jsou také zmíněny zastánci desátků, které patří Bohu a církvi? Když si prolistujete Strongovu konkordanci (pozn. překl.: Strong's Concordance je Biblická konkordance hebrejštiny a řečtiny), nenajdete zde jedinou zmínku o tom, kdy jsou prvotiny spojeny ať už s desátkem nebo s dáváním. Zmínka prvotin v Novém zákoně je spojena s křesťany, kteří jsou touto prvotinou pro Boha a důkazem Ducha svatého. Jakub 1:18: „*On nás zplodil slovem pravdy, neboť se tak rozhodl, abychom byli jakousi prvotinou jeho stvoření.*“ Zjevení 14:4: „*To jsou ti, kteří následují Beránka, kamkoli jde; ti byli vykoupeni z lidí jako prvotiny Bohu a Beránkovi.*“ Římanům 8:22-23: „*Víme přece, že všechno stvoření až dosud společně sténá a pracuje k porodu. A nejen ono, ale i my, kteří máme prvotiny Ducha, i my sami v sobě sténáme, zatímco očekáváme přijetí za syny, to jest vykoupení svého těla.*“ Zastánci desátků zde ztrácejí svůj argument, když učí církev, že prvotiny musí být přineseny jako desátek. V církvích, kde se vyučují desátky, je typické také vyučovat následující: abyste si mohli ponechat *požehnaných* 90% ze své mzdy (sklizně), musíte jim z toho nejdříve odevzdat 10% ve jménu Božím.

Pamatujte ale, že v Novém zákoně **všechno** skutečně vlastní Bůh a my jsme jen správci nad 100%. V Lukáš 14:33 řekl Ježíš: „*Tak tedy žádný z vás, kdo se nerozloučí se vším, co má, nemůže být mým učedníkem.*“ **Tato slova nezní jako vyučování o desátcích za účelem prosperity.** (pozn. překl. Skutky apoštolské 4:32: „*To množství věřících pak mělo jedno srdce a jednu duši. Nikdo ani nenazýval nic z toho, co měl, svým vlastním, ale měli všechny věci společné.*“) Měli bychom slyšet Jeho hlas, abychom tak mohli přijímat Jeho neustálé instrukce ohledně našeho správcovství nad těmito 100% majetku, jehož vlastnictví jsme se zřekli. Tohle vyučování o desátcích jde také ruku v ruce s vyučováním, které povzbuzuje křesťany k dávání za účelem přijímání. Mnozí pastoři ale odmítnou to, že vyučují desátky jako doktrínu „*dej, abys dostal*“. A přece, pro většinu křesťanů, kteří svoji Bibli nečtou, je desátek, prvotiny atd. očekáváním zaručené finanční odměny. Korupce je lstivě zasetá ve

vedení samotném, když dává svému služebníku finanční popud, aby tak *vzkvétalo království* jeho církve. Nakonec „pokud jste požehnání finančním růstem, tak i pastor je požehán tímto finančním růstem“ (citát z kazatelny).

Pokud někdo z církve, která dává desátky, dostane nějaké dědictví, vrácení částky z daní nebo vyrovnání za pojistku, pak služebník církve také očekává svoji odměnu. Může se cítit okraden, jestli plátce desátků nepřichází s očekávaným desátkem z tohoto požehnání, protože podle zákona o desátcích má na to právo. Víme o jedné rodině, která odevzdala desátek z peněz, které si půjčili na opravu domku! Tato rodina pracovala a zápasila finančně po několik roků a přitom neustále odevzdávala desátky. Toto finanční zneužití způsobilo, že jejich dvě děti se odvrátily od Boha, a tak tyto vzácné prvotiny byly pro království Boží ztraceny. Nikdo se ani neobtěžoval ukázat jim z Bible, že Bůh nikde neřekl, že půjčka je finančním příjmem, ze kterého se požaduje odevzdat desátek.

Když desátky jsou jedno z přikázání Zákona ze Staré smlouvy, jak můžeme přitom citovat apoštola Pavla, který řekl, že jsme „zemřeli Zákonu“, a poté ještě říct, že novozákonní církev nemusí dodržovat Zákon? Udělat tohle znamená usmrtit Zákon a pak ho hned přijmout zpět do církve. Tohle je „jiné evangelium“, nad kterým Pavel prohlásil prokletí v Galatském 1:2-8. Abrahamova smlouva a zaslíbení ukazovaly do budoucna k zaslíbením Božím, což vyústilo v Božím daném Zákonu, který přišel o 420 let později. Zaslíbení Božího požehnání Abrahamovi, jež v sobě zahrnovalo, že Pán přijme jeho desátek, oběti a poslušnost skrze obřízku, byly všechny potvrzeny v Zákone Mojžíšově. A přece Pavel tyto věci uvádí jako „chabé a ubohé principy přikázání“ (Gal. 4:9) těch věcí, které jsou v Zákone a v kterých jsou obsaženy také desátky. Nemůžete odstranit ten fakt, že desátky byly částí Zákona.

Pavel napsal v Koloském 2:20: „*Když jste tedy s Kristem zemřeli principům světa, proč se poddáváte těm ustanovením, jako byste ještě žili ve světě?*“ Verš 23 pokračuje a říká, že praktiky starých židovských tradic a zákonů mají tvářnost moudrosti, pokory a oběti, stejně tak jako i desátky. Dále se píše v Koloském 2:14, že Kristus „*smazal ten soupis ustanovení, jenž byl proti nám a byl nám nepřátelský. Odstranil ho z cesty tím, že ho přibil ke kříži.*“ (NBK). Efezkým 2:15 prohlašuje: „*Svým tělem zrušil nepřátelství, totiž Zákon přikázání* (pozn. autora: včetně starozákonních desátků) *spočívající v ustanoveních.*“ (NBK) A Galatským 3:10 nám připomíná, že „*Všichni, kdo jsou ze skutků Zákona, jsou totiž pod prokletím, neboť je napsáno: „Proklet je každý, kdo nezůstává ve všem, co je napsáno v knize Zákona, aby to činil.*“ Konáš skutky Zákona? Pokud dáváš desátky, pak jsi Zákone vázán, i když popřeš, že konáš skutky Zákona. Gal. 5:1: „*Proto stůjte v té svobodě, ke které nás Kristus vysvobodil, a nezaplétejte se znovu do otrockého jha.*“

Tohle je tedy ten **desátek, který svazuje**.

Další věc ohledně Zákona, která pochází od Abrahama, je zmíněna v epištole Galatským, a touto věcí je obřízka. Galatským 5:3: „*Každému člověku, který se nechává obřezat, pak znovu dosvědčuji, že je povinen dodržovat celý Zákon.*“ Smlouva s Abrahamem, která byla do Zákona zahrnuta a Zákone potvrzena, nás zavazuje, abychom dodržovali Zákon celý! Desátky byla věc, kterou vykonal Abraham a byla zahrnuta do Zákona a Zákone potvrzena, a pokud tak činíme, pak jsme dlužníci celého Zákona! Pamatujte na to, že jsme slyšeli, že desátek byl před Zákone. Ale stejně tak byla před Zákone i obřízka a krvavá oběť! Hned další verš říká: „*Zbavili jste se Krista, vy všichni, kdo se ospravedlňujete Zákone; odpadli jste od milosti!*“ Desátek byl součástí Zákona. Znovu, jak můžeme říct, že nejsme pod

Zákonom, když se hned obrátíme a citujeme Malachiáše, Agea, Leviticus a vyučujeme desátky, které byly součástí Zákona?

V této chvíli zastánce desátků pracuje ještě usilovněji, aby ospravedlnil dávání desátků křesťany a nalezne pasáž Písma, kde Ježíš mluví k farizeům, kteří dodržovali Zákon v Matouši 23:23: „*Běda vám, zákoníci a farizeové, vy pokrytci, že dáváte desátky z máty, z kopru a z kmínu, ale opustili jste závažnější věci ze Zákona - právo, milosrdenství a víru. Tyto věci jste měli dělat a tamty neopouštět.*“ Podívejte se na tuto pasáž blíže, přátelé. V této části Písma, kde Ježíš zmiňoval věci, které se týkaly desátků, jako věci Zákona, mluvil tehdy k farizeům, kteří Starý zákon zachovávali jako Židé. Židům 8:4 je popisuje jako „*kněží, kteří obětují dary podle Zákona.*“

Nová smlouva v Kristu nevstupuje v platnost, dokud pořizovatel závěti nezemře. Žid. 9:17: „*Platná je přece jen závěť těch, kdo zemřeli: dokud ten, kdo ji ustanovil, žije, nemá vůbec žádnou moc.*“

Jsou tři body, které jasně odhalují tuhle chybu - uplatňování desátků pro církve z těchto částí Písma:

- 1) *Ježíš mluvil o desátkách, které se vztahovaly k Zákonu.*
- 2) *Farizeové byli pod starozákonní smlouvou.*
- 3) *Nová smlouva nevstupuje v platnost, dokud její pořizovatel nezemře.*

Pozor! Až příště uslyšíte, že „desátky byly před Zákonem“ a mluví se je bude snažit oddělit od Zákona Mojžíšova, pak si uvědomte, že si protirečí se slovy Ježíše, který zahrnul desátky mezi věci Zákona.

Ještě jednou, nařízení ohledně dávání desátků naráží přímo hlavou na novozákonní vyučování v Římanům 6:14: „*Nejste pod Zákonem, ale pod milostí.*“ Je smutné, že armáda biblických, ke službě vystudovaných služebníků opakuje a slučuje tuhle chybu ohledně desátků a shromažďování fondů. **Ve skutečnosti okrádají Boží lid a vytvářejí si svoje vlastní království, podporované nebiblickou praxí.**

Marek 16:15-18: „*Potom jim řekl: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a pokřtí se, bude spasen, ale kdo neuvěří, bude odsouzen. Ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení: v mém jménu budou vymítat démony, budou mluvit v nových jazycích, budou brát hady, a kdyby vypili něco jedovatého, nijak jim to neublíží; budou vkládat ruce na nemocné a bude jim dobře.*“

Tohle vše se změnilo na velmi slabé a bezmocné evangelium, ve kterém křesťané hledají pomoc od světských doktorů, pojišťovacích agentů a právníků. **Výsledkem je to, že jiná znamení provázejí ty, kteří věří učení své místní církve: v Jeho jménu jsou zapsáni jako členové, platí desátky, přijímají spoustu učení a kurzů, které si protirečí, účastní se nedělního shromáždění, různých programů a vyučování, nevymítají démony a zůstávají v nevědomosti ohledně Božího Slova.** Programy, shromáždění a kurzy nahradily moc Ježíše Krista v zesvětštělé církvi.

Starý zákon, ve skutečnosti smlouva mezi Bohem a národem Izraelským, která v sobě zahrnovala desátky, byla nahrazena novou a lepší smlouvou, která v sobě zahrnuje všechny

národy. Desátky nás vážou k mrtvé litere Zákona („litera zabíjí“), a ne k živé naději zaslíbení, které je obsaženo v té nové a lepší smlouvě, která mluví o našem dávání.

Kapitola 7

Takže ty si myslíš, že OPRAVDU a POCTIVĚ ODEVZDÁVÁŠ DESÁTKY?

Dobrá, takže ty říkáš, že se neshoduješ s tímto novým „kacířským“ pojetím a bojíš se, že *okrádáš Boha*, když neodevzdáváš desátky. Víš, že desátky jsou ze Zákona a také i před Zákonem, a že Abraham odevzdal desátek. Budme tedy upřímní a uvidíme, jestli jsi opravdový a věrný platič desátků.

Ať už dáváte desátky z vaší výplaty nebo z jiného příjmu – dáváte desátky z hrubé nebo z čisté mzdy? Někdo vám přinesl dort k narozeninám, odměřili jste u tohoto dortu desetinu a přinesli jste ji do sboru? Dostali jste na Vánoce tričko nebo pár bot a vaše dítě dostalo hračky, nechali jste vaše dítě rozhodnout, která hračka bude odevzdána pro službu a odevzdali jste finanční desátek z těch bot a z trička? Někdo vám zaplatí večeři, až tedy bude tahle večeře tou desátou, vezmete vašeho pastora na večeři? A co ty peníze, které jste dostali k narozeninám, květiny k mezinárodnímu dni žen a z prodeje ve vaší garáži? (pozn. překl. To je běžná věc v USA. Lidé otevřou svoji garáž, dají na ní nápis „garážní prodej“ a potom tam prodávají všechno možné – staré oblečení, lžičky, boty – něco jako u nás „bleší trh“). Pokud tak nečiníte, je to ostuda, okradli jste Boha tím, že jste zadrželi váš desátek, podle pravidla, ve kterém je řečeno „přineste *celý* desátek“. Když vám někdo dal auto, co s tím uděláte? Každého desátého dne ho půjčte pastorovi. Přinášíte každého třetího roku desátek i z vašeho úroku, což je vlastně součástí *celého desátku*? Pokud tak nečiníte, pak jste okradli Boha!

Farmáři, dávejte teď dobrý pozor! Leviticus 27:32: „*Každý desátek ze skotu a bravu, každý desátý kus, který při počítání prochází pod holí, bude svatý HOSPODINU.*“ Pastoři, začněte stavět ohrady pro dobytek, ovce, kuřata, kačeny a vlastně pro všechno, z čeho vám farmáři zaplatí desátek.

Dávají vaše děti desátek ze všeho, co jim Pán Bůh dává skrze přátele a příbuzné na narozeniny, svátky a za vysvědčení? Tohle zahrnuje peníze, oblečení, hračky, kola a cokoli jiného. Malachiáš řekl: „*přineste CELÝ desátek do skladu*“. Máte požehnaný užitek z jídla, darů a jiných věcí? A co vaše zasazená rajčata a citrony?

Teď máte na vybranou: buďto budete všechno přesně zaznamenávat, tak abyste mohli dát ze VŠEHO desátek, anebo se modlete, aby Bůh přikryl milostivě všechno, co jste přehlédli a tím Boha okradli, *anebo*... mějte odvahu a přiznejte si, že zákon o desátcích nejste schopni dodržet.

V některých církevních rodinách je tomu tak, že jeden člen platí desátky a druhý nikoliv. Je tato rodina prokleta? Co když rodiče, kteří do církve nechodí, koupí svému synovi nebo dceři automobil nebo zaplatí za opravu jejich automobilu, nedluží tohle dítě desátek za tento příjem podle zákona, který říká: přineste CELÉ desátky?

Ach ano, říkáte „nejste zákoníci“ ohledně těchto věcí, ale pod milostí. Ale kazatel si stoupne a vyučuje potřebu dávání desátků z vaší výplaty týden co týden jen proto, abyste byli požehnaní.

Takže všechny ostatní věci, které zahrnují váš dobytek a možná i auto, nejsou důležité, jsou to jen PENÍZE, o které se jedná a ze kterých máme odevzdávat desátek?

A co samotná organizace? Odevzdává vaše církve věrně desátek ZE VŠEHO, co přijímá? Tak potom tedy kde je ten soupis VŠECH dotací, oblečení, jídla, kol, květin, a nezapomeňte i na ty kampaně pro finanční podporu. Možná že jste součástí instituce, která okrádá Boha a ani o tom nevíte, pak se tedy podílíte na prokletí, protože nedodržíte celý zákon! A nebo ještě hůře, dělá to z vás pokrytce, protože věříte v desátky, ale švindluje nebo hledáte záminku k přehlížení všech těchto menších oblastí odevzdávání desátků.

Připomíná mi to jeden rozhovor s kazatelem z naší Letniční denominace o ženách, které nosí kalhoty jako muži z Deuter. 22:5. Když jsem poukázal na to, že ani on ani jeho žena neměli žádné námitky, když jí manžel dal svoji bundu, čepici a rukavice, když bylo chladné počasí, odpověděl: „Ale to byla zima!“ Promiňte mi prosím, ale kde je v Deuter. 22:5 řečeno, že mužské oblečení je ženě povoleno nosit, když je zima?

Když byla moje žena vedoucí pěveckého sboru, vyvstala tam otázka ohledně jedné členky tohoto pěveckého sboru. Dává desátky nebo ne? Jestliže ne, pak má okamžitě začít desátky dávat, nebo se do pěveckého sboru již nikdy nesmí vrátit. Situace se ještě přiosťřila. Její manžel, který byl také členem církve, neodevzdával desátky pravidelně. Někdy označil obálku jako *desátek* a jindy jako *dar*. Byl její desátek v této obálce také zahrnut? Jelikož se tedy nevědělo, jestli tato obálka obsahovala i její desátek, následovala diskuse s touto členkou pěveckého sboru. Možná by se zde hodilo citovat Mat. 6:3: „*Ale když ty prokazuješ milosrdenství, ať tvá levice neví, co dělá pravice, aby tvé milosrdenství bylo vskrytu. A tvůj Otec, který vidí vskrytu, ti odplatí zjevně.*“ (NBK). Ale protože dávání desátku bylo podmínkou pro členství v pěveckém sboru, stalo se to spornou otázkou.

Dokonce jsme slyšeli, že máme odevzdávat desátek z našeho ČASU. Bůh musí být na prvním místě, takže to znamená, že minimálně 2 hodiny a 24 minut denně bychom měli věnovat duchovní práci.

Zde je ta pravda: Kristus nás osvobodil od Zákona, který není nikdo schopen dodržovat. Jednoduše nejste schopni dodržovat tento Zákon, ať už se snažíte jakkoli, upadnete. Z tohoto důvodu jsme činili pokání z toho, že jsme se pokoušeli dodržovat Starý zákon a jeho předpisy.

Potřebujeme ještě opakovat na tomto místě, že *desátky byly předpisem ze Starého zákona?*

Kapitola 8

Je opravdu požehnanější dávat

Tato kniha je ve skutečnosti pozitivní pro ochotného, radostného, zbožného dárce, který je v dávání veden Duchem svatým. V Bibli jasně a opakovaně nacházíme v celém Novém zákoně důraz a povzbuzení k tomu, abychom dávali ze srdce, tak jak jeden každý ustanovil ve svém srdci. Když vidíme bratra, který má potřebu, máme mu dát a ne jenom říct: „Bůh ti žehnej!“ a poslat ho pryč hladového. „*Je požehnanější dávat*“, „*dejte a bude vám dáno*“. Ale v praxi jsme tohle změnili na „*dávej desátek a bude vám dáno, míra natřesená a přetékající*“. Z celého srdce věříme v dávání! Když Bůh řídí naše dávání, jsme schopni dát ochotně s velikou radostí, zvláště když vidíme, že to jde přímo na určitou potřebu v něčem životě. Američané jsou ochotnými dárci, když vidí, že má někdo nedostatek nebo když se stane nějaké neštěstí. Ježíš řekl, že jsme požehnaní podle toho, co dáváme; naše símě je požehnané podle toho, co zasejeme.

Když čteme Nový zákon, v příkladech o dávání a v povzbuzování k dávání naprosto převažuje milosrdenství, zde je jeden z Filipským 4:15: „...*když jsem vyšel z Makedonie, žádný sbor se nepodílel se mnou na výdajích a přijmech, jedině vy sami.*“ (Tohle by bylo vhodné místo, aby v něm Pavel citoval Malachiáše o dávání desátků, tak jak to činíme my dnes). V 2 Korintským, kde Pavel dává instrukce ohledně dávání, zasévání a požehnání, nikde nezmiňuje desátek; kontext pojednává o dávání. Pokud někdo svévolně vsunuje do jeho učení desátky, pak přidává k Písmu a tím vlastně okrádá křesťany o pravé požehnání, pramenící z ochotného dávání ze srdce. (Přidávání k Písmu je naprosto zakázáno v Přísloví 30:6: „*K jeho slovům nic nepřidávej, jinak tě potrestá a budeš shledán lhářem.*“).

2 Korintským 9:10-12: „*Ať tedy ten, který dává semeno rozsívajícímu a chléb za pokrm, opatří a rozmnoží vaši setbu a dá vzrůst plodům vaší spravedlnosti, abyste byli ve všem obohacováni k veškeré štedrosti, která skrze nás působí vděčnost Bohu. Vždyť zprostředkování této oběti nejen doplňuje to, čeho se nedostává svatým, ale také se rozhojňuje skrze vděčnost mnoha lidí Bohu.*“.

K čemu byly tyto sbírky určeny? Na úklid a zkrášlování církevní budovy? Na hostujícího kazatele? Nebo máme nejdříve odevzdat desátek, podpořit jím byznys církve a potom, až co zbude, dáme chudým? Takto to funguje v dnešním církevním systému, pod kterým žijeme. Ale v Písmu je naprosto jiné chápání toho, kam tyto peníze mají jít.

Všechny již citované verše mluví o přímé podpoře chudých svatých. Desátky vlastně okrádají ty, kteří mají nedostatek, protože běžný církevník je trénován k tomu, aby svoje dávání desátků a darů směřoval organizované církvi. Apoštol Pavel velmi silně povzbuzoval k rovnosti a sdílení svého bohatství s druhými věřícími. Tohle je naprosto v rozporu s obohacováním služebností, hledáním finanční podpory, mega-církvemi a přitažlivostí zlatého pozlátka učení prosperity, tak jak je to publikováno v křesťanské televizi a v křesťanských církvích všude kolem. Pasáž o dávání, ve které se říká: „*A ohledně sbírky na svaté, číňte i vy tak, jak jsem nařídil galatským církvím: Vždy prvního dne v týdnu ať každý z vás sám u sebe uloží, kolik se mu podaří nastřádat, aby se sbírky nekonaly teprve tehdy, když přijdu.*“ (1 Korintským 16:1, 2), nemluví o dávání církvi, ale o dávání svatým. Během zhruba těch 3 000 bohoslužeb, kterých jsem se účastnil, jsem nikdy neslyšel citát Písma, který by se, v kontextu s tím, co bylo řečeno, týkal chudých svatých!

Pravá smlouva ohledně dávání

Ta opravdová smlouva, kterou Bůh nabízí Církvi, je ohledně dávání. Tímto dáváním vstupujeme do smlouvy, kde platí zaslíbení Boží „Dejte a bude vám dáno“, jako určité přímé zaslíbení podle zákona sázení a sklízení. Máme více takovýchto zaslíbení z Nového zákona pro věřící, které bychom mohli citovat? Samozřejmě, že máme a jsou to opravdová smluvní zaslíbení, která dal Bůh nám věřícím. Je to Jeho zaslíbení, že On nám požehná, když budeme dávat ze srdce (což je v protikladu s dodržováním církevních předpisů, požadavků, ustanovení a zákonictví). Je zodpovědností Božích dětí, aby dávaly tak, jak k nim Bůh konkrétně v určité situaci promlouvá a tím poslechly Jeho příkázání. Tímto také mohou Boha vyzkoušet skrze nový zákon svobody a skrze slyšení hlasu Páně. Jakub napsal (2:12): „*Takto tedy mluvíte a takto jednejte – jako ti, kdo mají být souzeni podle zákona svobody.*“

Pochopte, že když dovolíme Bohu, aby k nám mluvil ohledně našeho dávání, vede nás to k větší zodpovědnosti, abychom Jeho hlas uposlechli. Ale také nás to uvádí do většího požehnání podle Jeho vůle pro jednoho každého z nás. Možná, že je čas na to, abychom vyznali Bohu, že jsme Ho všichni okradli, protože jsme pokračovali v něčem, co své Církvi nikdy neřekl, aby dělala.

Může tomu být tak, že jsme okradli Boží lid o opravdové požehnání, které je v dávání skrze vedení Duchem svatým? Možná že opravdu je nějaké propojení mezi prokletím Zákona a oblastmi našeho života jako jsou dluhy, nemoc, postižení a jiné problémy, kterým čelíme. Je možné, že samotný duchovní úřad byl okraden tím, že se spoléhal na Zákon pro podporu desátků.

Někteří vedoucí jdou tak daleko, že si zavolají svoje členy, požadují od nich desátek z prodeje pozemku nebo z peněz za pojištění a požádají je, aby jim ukázali svoje výplatní pásky! Desátky jsou často požadavkem k členství a službě vedoucího v církvi. Duchovní naočkují a manipulují svými členy a vedoucími, aby dávali desátky věrně, přičemž používají Bibli a svého postavení ve jménu „dobrých šafářů“ a „věrnosti ke království“.

Závěrem: Pro Církev neexistuje žádná přímá biblická smlouva ohledně dávání desátků, ale je mnoho smluvních zaslíbení od Boha, která se týkají dávání (dárcovství), které ale v sobě nikdy nezahrnuje desátky.

A co Bůh říká, že požehná? On požehná dávání. Také říká, že požehná práci našich rukou. Pracujete svými rukama? Dáváte? Pak vezte a věřte, že Bůh křesťanům zaslíbil požehnání a Bůh dodržuje svoje Slovo. 2 Korint. 9:7: „*Každý ať dává tak, jak si předsevzal v srdci, ne se zármutkem nebo z povinnosti. Vždyť Bůh miluje ochotného dárce.*“ Desátky nejsou dávání (přesněji dárcovství). Kolikrát jste již slyšeli, že musíme *platit* desátky?

Když dáváme chudému bratři, který má nedostatek, pak dáváme přímo Kristu Ježíši. Matouš 25:40: „*A král jim odpoví: `Amen, říkám vám, že cokoli jste udělali nejmenšímu z těchto mých bratrů, to jste udělali mně.*““. Přísloví 19:17: „*Hospodinu půjčuje, kdo se nad nuzným smilovává, on mu odplatí jeho dobročinnost.*“.

Ale podle dnešních křesťanských církevních zákonů o desátcích musíme dát nejdříve desátek a potom můžeme jít a dát nuznému bratři. Židům 6:10: „*Vždyť Bůh není nespravedlivý, aby zapomněl na vaše dílo a na pracovitou lásku, kterou jste prokazovali vůči jeho jménu tím, že*

jste sloužili a dosud sloužíte svatým.“ Většina novozákonních veršů, které mluví o službě svatým, má co dočinění s dáváním a sdílením se s těmi, kteří takoví šťastlivci nejsou. 1Timoteovi 6:17: *„Těm, kdo jsou v tomto světě bohatí, přikazuj, ať nesmýšlí povýšeně a nespolehají na nejisté bohatství, ale na živého Boha, který nám dává k užívání hojnost všeho. **Také ať činí dobře, bohatnou v dobrých skutcích, jsou štedří a dělí se s ostatními.**“* Tento verš pojednává o tom, abychom zaopatřovali ty, kteří mají nedostatek. Ale dnešní moderní zvrácený církevní model tohle učení překrucuje tak, aby se zaopatřila **nejdříve organizace skrze desátky a sbírky**, a potom, pokud vám ještě vůbec zůstane nějaká ta příležitost, si můžete vzpomenout na chudé.

Od doby, kdy jsme byli vysvobozeni od zákona desátků, máme větší nadšení z toho, že můžeme dávat, než kdykoliv předtím. Hledíme k Ježíši, původci a dokonavatelí naší víry, který mluví ke svým ovcím, kde a jak dávat. Když jsme se učili poslouchat Boha a dávat tam, kde nás k tomu vede, byli jsme více požehnaní. To je pravda! Bůh miluje ochotného dárce a uvidíte, že se vám dávání zalíbí, když budete dávat tak, jak vás Bůh povede.

Tak kam tedy má křesťan dávat? Každý křesťan se má ptát Boha, ne člověka: „Kam mám dávat?“. Pak jděte do Bible a s modlitbou dávejte pozor na verše, kde Bůh říká, kam se má dávat. Očekávejte, že to od Pána uslyšíte a mějte tu odvalu oddělit se od tradice, která v sobě zahrnuje nedělní sbírku s desátky. Budete udiveni, když k vám Bůh začne velmi konkrétně hovořit komu a kolik máte dát. Může se vám dokonce stát, že naplníte některé potřeby Božího lidu, o kterých se nikdy nikde nemluvilo, a podle toho budete požehnaní, když se budete radovat z toho, že jste pomohli bratrovi nebo sestře, kteří měli nedostatek!

Kapitola 9

Měl Pavel na mysli, že máme dávat desátky?

Můžeme se shodnout na tom, že někteří prvotní křesťané ze Židů dávali desátky, dodržovali sobotu a obětovali podle Zákona. Ale v roce 70 po Kristu, společně se zničením Jeruzaléma a chrámu, tyhle praktiky definitivně skončily. Ale již dlouho předtím než se tohle vůbec stalo, apoštol Pavel napsal dopisy církvím, kde objasnil praxi a nařízení v Novém zákoně, ve kterých jim ale nikdy nenapsal, aby dávali desátky nebo dodržovali sobotu. Tak jak se můžeme domnívat, že prvotní Církev praktikovala desátky a pak si z toho udělat pevné učení? V Novém zákoně nikde nevidíte žádný příklad, že by některá církev dávala desátky. Domnívat se nebo lidsky usoudit, že desátky „byly lidovým zvykem“ nebo že desátky jsou „počátečním bodem pro dávání“, znamená říkat něco, co Bible neříká a přidávat ustanovení nebo pravidlo do Písma, když tam žádné není. Tohle je lidské odůvodňování, které přidává do Písma prokletý kvas.

Temnota nebo světlo?

Žalmy 119:105: „Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvětluje moji stezku.“ Říká někdo, že křesťanská církev má dávat desátky, i když pro to nemá podporu Písma? Pak, když následujete tohle učení, nemáte světlo pro nohy ani pro stezku, po které jdete. To znamená chodit v temnotě bez Jeho Slova.

Mnozí prvotní nežidovští věřící neměli o desátcích žádnou známost ani zkušenost. Skutky 10:2 mluví o pohanském setníkovi Kornelovi, „*setník praporu zvaného Italský*“, kterého Písmo popisuje následovně: „*Byl zbožný a bohabojný s celým svým domem, dával mnoho almužen lidu a stále se modlil k Bohu.*“ Podle Písma byl Kornelius zmíněn jako dárcce a nikoliv jako někdo, kdo dává desátky.

Když se Boží Slovo rozmáhalo a do Církve byli přidáni pohané, Pavel měl o ně starost, aby se nezapletli do židovských tradic a zákonictví. Listy Galatským a Koloským byly zvlášť psány pro křesťany z pohanů, aby si uvědomili, že jsou v Kristu osvobozeni od zákonů a nařízení Staré smlouvy.

Izaiáš 28:9-10 nám říká, z čeho se má učení skládat: „*Kohož by vyučoval umění? A komu by posloužil, aby vyrozuměl naučení? Zdali ostaveným od mléka, odtrženým od prsí? Poněvadž měli naučení za naučením, naučení za naučením, správu za správou, správu za správou, trošku odtud, trošku od onud.*“ Vše musí být z Písma a nikoliv z předsudků a vždy musí být přítomno jasné přikázání a také příklad. Kdokoliv si osvojuje učení, které nemá podklad v Písmu, otevírá dveře pro blud, svod a korupci.

V naší církvi se vyučovaly desátky z listu Židům, kapitoly 7 očividně i poté, co si pastor uvědomil, že i desátky jsou ze Starého zákona. Tohle vyučoval po mnoho let používaje Zákona a proroky. Nebiblické fráze jako například „*desátky, to je to místo, odkud musí naše dávání začít*“, a „*protože Bohu vše patří, musíme dávat desátky*“ jsou používány, aby ovlivnily věřící. Někteří zápasí s Písmem a snaží se ho vměstnat do zděděné tradice, což je v dnešním křesťanském světě běžné a mnozí z nás jsme o tuhle chybu zakopli. Jakmile odstraníte Zákona Mojžíše a proroky Izraele z učení o desátcích, zůstane vám jen zvyk, tradice a potřeba financování církve.

Během těch let jsme slyšeli více vyučování o desátkách a sbírkách než o víře, uzdravení, nebi, pekle nebo o křtu. Asi tak dvacet pět až třicet procent členů věrně dávalo desátky a dary do církve (většina těchto peněz šla na režii). Poté jsme si uvědomili, že ve skutečnosti financujeme společnost, která je podporována vládní licencí 501c3, která funguje jako služebnost, místo abychom dávali do opravdové Církve, do Těla Kristova!

Neříkáme, že tímto naprosto zavrhneme všechny církevní společnosti nebo že jsou všechny špatné nebo mimo, neboť skrze mnohé se děje spousta dobrého, jako například služba James Dobsona Zaměřeno na rodinu a další. Chyba spočívá v tom, že běžný člen ani neví, že je jeho církev licenční společností a že ta opravdová Církev Ježíše Krista je tělo věřících, a nikoliv byznys nebo nějaká instituce. (Mimochodem, služba Dr. Dobsona „Zaměřeno na rodinu“ byla velmi ovlivněna zákony 501c3 a IRS v tom, že jsou velmi omezeni veřejně mluvit o sociálních problémech.)

Jsme si osobně vědomi korupce Božích služebníků, což vede k tomu, že se církevní lidé stávají prodejnými námezdníky, kteří žijí z ovcí. Když má církev ve vedení jednoho muže jako pastora, který je něco jako – generální ředitel a předseda správní rady – je Satanovi dáno mnoho příležitostí, aby použil peníze z desátků a církevní výplaty a aby tak vykonal své zhoubné dílo v životech církevních vedoucích. Máme spoustu takovýchto příkladů, o kterých víme a to nejenom v těch velikých viditelných církvích v televizi, ale i v nespočetných malých církvích v městečkách.

Poté co jsem strávil dlouhou dobu ve společnosti církevních skupin, které vyučovaly a vynucovaly si zákon desátků, uvědomili jsme si, jak vedení tímto trpí a je sváděno z cesty. Desátky podporují odsuzující a sebeospravedlňující postoj jak ve vedení, tak i v členech. Desátky vytvářejí očekávání finanční odměny nebo zisku ve službě, k čemuž se používá vynucování a manipulace ze strany duchovenstva.

V jedné církvi, která se skládala zhruba z 250 členů, v nichž převažovala pracující střední vrstva, komentoval dohlizitel: „Vidíš tam ty lidi? Oni jsou pro tebe tím zaručeným spořitelním účtem.“

Jiný pastor si nelegálně půjčil peníze z církve pro osobní účely a žil si výstředním a marnivým životním stylem, zatímco členové sboru prodávali burské oříšky, aby nashromáždili peníze pro církev. Hostující kazatelé se stravovali v těch nejlepších restauracích a podobné akce během měsíce byly pro zbytek duchovenstva běžným dopříváním si *odpočinku*.

Jednou byli církevní vedoucí a jeho manželka velmi vyzdvihováni jako velicí Boží lidé, když vybrali během jediné bohoslužby \$ 250 000. Také velmi přísně sledovali, kdo dává desátky a kolik jich dává. Šlo to až tak daleko, že lidem telefonovali a ptali se jich, kdy svoje desátky konečně přinesou. Jako jeden příklad z mnoha: zatelefonovali jedné nedávno ovdovělé ženě, aby přinesla desátek z vyrovnání účtu pojistky za smrt svého manžela.

Před několika lety dva obdarovaní proroci, kteří vyučovali desátky a sloužili v naší církvi, se dohadovali mezi sebou, který z nich vybral nejlepší sbírku z naší církve a chlubil se jeden druhému, kolik dostali zapláceno!

Další příběhy se k nám dostaly o místních křesťanských duchovních, kteří si na dovolené cestovali a navštěvovali místa, kde se hrály hazardní hry a kde je nevidělo jejich shromáždění,

kteří jim přinášelo svoje desátky. V církvi je desátek posvátnou věcí, když se vybírá v neděli. Je ale stále posvátným, když se položí na herní stůl v Las Vegas?

Mohl bych zde uvést mnoho osobních příkladů z pozice vedoucího, jelikož jsme jako část tohoto vedení znali spoustu duchovních ze sborů, které vyučovaly desátky, ať už z nezávislých sborů (nedenominačních) tak i z různých denominací. Během těchto let jsme viděli, jak mnoho služebníků si žilo blahobytným životem, zatímco členové vydělávali peníze pro církve a věrně bez otázek podporovali naše vedoucí svými desátkami.

Dávání desátků bylo pro zastávání funkce vedoucího v naší bývalé církvi *Milosti* (zhruba 150 členů) požadavkem (což zahrnovalo učitele, pěvecký sbor, hudebníky atd.). Pastor měl naprostou nadvládu a nebyla žádná zodpovědnost za množství desátků, které se vybraly, které financovaly jeho službu a životní styl; sbírky a různé akce na finanční podporu sboru podporovaly obsluhu církve a duchovenstvo. Ze začátku, když se církve teprve rozrůstala, pastor obětoval svoje vlastní finance (z desátků), aby církve udržel v běhu a osobně velmi štědře pomohl mnoha lidem s jejich potřebami. Když ale církve začala růst, jeho životní styl se přizpůsobil prosperitě církve: jídla v restauracích, cestování atd. se staly nezbytnou součástí služby a hostující kazatelé byli dobře placeni, když mluvili v naší církvi (velké finanční dary, letecká doprava, golfové hry, hotely, včetně drahého jídla). O těchto kazatelích se mluvilo jako o těch, kteří „mění životy“, „uvádějí druhé do vyšší dimenze“, jsou to „ostří hoši“, „kazatelé na špičkové úrovni“ a služebníci, kteří mocně pozdvihnou naši církve. Víme, že jednomu z nich bylo zapláceno \$ 2 000 za jediný víkend, při kterém sloužil. Jinému evangelistovi bylo vyplaceno v hotovosti ze sbírek \$ 41 000 během období čtyř měsíců. Oba mluvčí byli v propočtu na měsíc zapláceni tak bohatě, že nikdo ze shromáždění v životě takovou výplatu v práci ani neviděl.

Z pozice vedoucích jsme mohli sledovat, jak se vypisují šeky na osobní útraty těchto hostů jako výdaje za církve. Dovolená, cestování, knihy, telefonování, jídla v restauracích, oblečení, opatrovnice dětí, domovníci a domácí opravy jsou již ze zvyku psány jako výdaje za službu v profesionálním duchovenstvu. Členové církve obvykle nabízejí svoji práci a službu pro privilegované duchovenstvo zdarma. Vzpomínáme na to, jak při jedné příležitosti členové sboru udělali na pastorově domě novou střechu, což jsou typické skutky upřímných milujících členů církve. Tak trochu jste možná zatoužili mít takovou duchovní službu, že?

Když tyto příklady porovnáte s tím, co Pavel řekl o své službě, když Kristus varoval před kvasem farizeů a Herodesa a když čteme, co Petr připomínal vedoucím – začínají blikat varovná červená světla a houkat výstražné sirény nad tím, jak církve sešla z té pravé cesty. 1 Petrova 5:2,3: „*Paste stádo Boží, kteréž při vás jest, opatrujice je, ne bezděky (ne z donucení), ale dobrovolně, **ne pro mrzký zisk**, ale ochotně (dobrovolně), Ani jako panujice nad dědictvím Páně, ale jako příkladem jsouce stádu.*“ (KR)

Teď si přečteme něco zajímavého ze služby Pavla, něco o čem jste pravděpodobně nikdy neslyšeli. Pavel řekl v 1 Korintským 9:18(NBK): „*Co je tedy mou odplatou? Abych když kážu evangelium, předložil Kristovo evangelium zdarma a svého práva v evangeliu nevyužil.*“ Vzpomeňte si na tento verš, až vám příště bude vaše církve prodávat večeri s pečenými kuřaty, tombolu, pražené oříšky nebo vás vyzve k dotaci na podporu *církve*. Mnohokrát i církevní personál spolu s hostujícími kazateli jedí v těch nejlepších restauracích spolu s některými lidmi vybraného chování z církevních lavic. Tohle je běžná praxe v dnešním církevním světě a my jsme se domnívali, že tímto způsobem to má fungovat a následovali jsme naše vedoucí.

Pavel řekl v 2 Korintským 2:17: „*Nejsme totiž jako mnozí, kteří kupčí (v angl. kazí) s Božím slovem, ale jakožto z upřímnosti, jakožto z Boha, mluvíme před Boží tváří o Kristu.*“ Ve Strongově konkordanci je tohle slovo *zkazit* pod číslem 2585 a znamená *prodej*.

(pozn. překl.: „Prodávají slovo Boží“, správně tedy překládají NBK a KMS „kupčí“. Je velmi zajímavé, že kraličtí překládají „cizoložící slovo Boží“ – což poukazuje na kupčení se svatými věcmi, s komerčním i duchovním Babylonem, jenž je v knize Zjevení znázorněn jako žena prostitutka, nevěstka. Vybírat peníze za duchovní literaturu, CD s chválou nebo Božím Slovem atd. je stejné, jako kdybyste vybírali peníze za dar uzdravování. Nanejvýš by tyto materiály mohly být prodávány za cenu nákladu, tj. za nejnižší možnou cenu. Ve Zj. 18:13 je zmíněno kupčení s olejem, jenž je symbol Ducha svatého, podobně jako i kupčení v chrámě Božím s holubicemi – (holubice jako další symbol Ducha svatého), kupčení s knihami inspirovanými Duchem svatým, cédéčkami s chválou atd., atd. Tato prostitutka je oblečena šarlatem, tato barva vzniká spojením modré a červené barvy – tj. nebeských věcí s pozemskými. Použití šarlatové barvy v chrámě znamená dvojí charakter Pána Ježíše jako Boha a člověka v jednom – ale v případě duchovního Babylona je to nečistý mix s obchodováním s Božími věcmi. Ježíš řekl o farizejích, že dělají z komára velblouda. Dnešní farizeové to dělají přesně tak, jak řekl Ježíš – z velkých a důležitých věcí dělají komára a z jiných nedůležitých dělají velblouda, podle toho jak se jim to hodí.)

„Máme pro vás nějaké knihy a cédéčka na prodej, které jsou na jednom stole a na druhém si můžete koupit lístky na večeři s pečenými kuřaty. Později uděláme zvláštní sbírku na dovolenou pro pastora a v sobotu bude církevní bazar na finanční výpomoc s přestavbou.“ Zní vám to povědomě? Pokud budete kolem těchto dnešních církví dostatečně dlouhou dobu, mohu vám zaručit, že se s tím setkáte.

Příklad apoštola Pavla pro celou církev

Apoštol Pavel v době, kdy kázal a sloužil v církvích, pracoval. Pavel řekl, že pracoval, aby dal příklad církvi v Efezu; tento příklad byl pro pastory, učitele, starší i evangelisty! Písmo svědčí o Pavlovi, že pracoval v době, kdy byl v Tesalonice, Efezu a Korintě. Skutky 18:3: „*A protože byl stejného řemesla, bydlel a pracoval u nich, neboť jejich řemeslem bylo dělat stany.*“ Tři prvotní církve svědčí o tom, že tento apoštol Ježíšův nebral sám pro sebe výplatu ani desátky, ne jako ti vysoce placení televizní evangelisté, uzdravovatelé a mnoho jiných kazatelů v dnešní době. Ve skutečnosti řekl církvi v Tesalonice: „*Když jsme ještě byli u vás, přikazovali jsme vám přece toto: Nechce-li někdo pracovat, ať také nejí!*“ 2 Tes. 3:10 (NBK). Pastoři jsou v tom slově *někdo* také zahrnuti.

Pavel v Korintě

1 Kor. 9:18: „*Co je tedy mou odplatou? Abych když kážu evangelium, předložil Kristovo evangelium zdarma.*“ V 1 Korintským 9:6 a 9:14 nám Pavel říká, že i když on i Barnabáš měli právo „*přestat pracovat*“, protože ti, „*kdo kážou evangelium, z evangelia žili*“, přesto ve verši 15 prohlašuje: „*Já jsem však nic z toho nevyužil. A toto jsem nenapsal proto, aby se tak stalo při mně.*“ Cože? Žádných \$ 1 000 za kázání? Žádné desátky? Žádné výhody?

Řekl, že by raději zemřel, než aby bral pro sebe peníze od těchto křesťanů. 1 Korintským 9:15: „*Já jsem však nic z toho nevyužil. A toto jsem nenapsal proto, aby se tak stalo při mně, **neboť pro mne by bylo lepší, kdybych umřel, než aby někdo zmařil tuto mou chloubu.***“

Tohle nebyla jen nějaká krátká návštěva; zůstal v Korintě a sloužil tam jeden a půl roku (Skutky 18:11). Při jeho třetí výpravě do Korintu byl tento již starý Pavel zaopatřen staršími bratry. 2 Korint. 11:7-9: „*Spáchal jsem snad hřích, když jsem se sám ponižoval, abyste vy byli povýšeni, protože jsem vám kázal Boží evangelium zadarmo? Jiné církve jsem okrádal, když jsem od nich bral žold, abych mohl sloužit vám. A když jsem byl u vás a měl jsem nedostatek, nebyl jsem nikomu na obtíž, neboť to, co se mi nedostávalo, doplnili bratři, kteří přišli z Makedonie. A tak jsem se všemožně střežil a budu střežit, abych vás neobtěžoval.*“ Znovu zde není žádná zmínka o desátkách ani o sbírce pro něho samotného. Bůh zaopatřil jeho potřeby skrze ochotné bratry; šel vírou a jeho potřeby byly naplněny. Bůh je schopen mluvit k jiným věřícím, aby pomohli těm, které On posílá. On je dobrým Bohem!

Pavel v Efezu

Také v Efezu Pavel řekl podobnou věc starším církve a dohlížitelům (apoštolům, pastorům, učitelům, prorokům, starším). Skutky 20:17: „*Z Milétu tedy poslal zprávu do Efezu a zavolal k sobě starší církve.*“ (28) „*Dávejte pozor na sebe a na celé stádo, v němž vás Duch Svatý ustanovil za strážce*“ (dohlížitele) KMS. (34-35) „*Však sami víte, že to, co jsem potřeboval já i ti, kdo byli se mnou, obstarávaly tyto ruce. Ve všem jsem vám ukázal, že máme takto pracovat, podporovat slabé a pamatovat na slova Pána Ježíše, protože on řekl: `Požehnanější je dávat, než dostávat.*““ NBK.

Pavel v Tesalonice

2 Tesal. 3:7-10: „*Sami přece víte, jak je potřeba následovat náš příklad, protože jsme u vás nebyli neukáznění, ani jsme nejedli ničí chléb zadarmo. Naopak: dnem i nocí jsme s námahou a úsilím pracovali, abychom nikomu z vás nebyli přítěží. Ne že bychom na to neměli právo, ale chtěli jsme se vám dát za příklad k následování. Když jsme ještě byli u vás, přikazovali jsme vám přece toto: Nechce-li někdo pracovat, ať také nejí!*“

Pavlova slova a příklad, který zanechal třem sborům, mluví velmi silně a hlasitě. Nejenom, že by neměli brát desátky a sbírky, mnozí by měli pracovat svými vlastníma rukama, aby podpořili slabé členy a ty, kteří mají nedostatek! To je přesně to, co Pavel napsal a řekl dohlížitelům v Efezu. Služebníci, kteří jsou opravdu Bohem povolání k tomu, aby sloužili, budou zaopatřeni Bohem.

Někteří se domnívají, že Pavel a ostatní služebníci žili z desátků. Pavel velmi konkrétně a jasně zdůraznil, že on pracoval jako příklad pro všechny sbory (církve)! Žádní placení kazatelé, žádná placená hierarchie, žádný placený personál, žádná společná placená organizace, žádné reklamy ani žádné kampaně pro finanční podporu.

V této souvislosti řekl Pavel ve Filipenským 3:7: „*Bratři, (pozn. autora: služebníci jsou v tom samozřejmě zahrnuti) následujte společně můj příklad a všímejte si těch, kdo chodí podle našeho vzoru.*“

Zvažme teď 2Tes. 3:7-12, které se týká napodobování příkladu služby apoštola Pavla. „*Sami přece víte, jak je potřeba následovat náš příklad, protože jsme u vás nebyli neukáznění, ani jsme nejedli ničí chléb zadarmo. Naopak: dnem i nocí jsme s námahou a úsilím pracovali, abychom nikomu z vás nebyli přítěží. Ne že bychom na to neměli právo, ale chtěli jsme se vám dát za příklad k následování. Když jsme ještě byli u vás, přikazovali jsme vám přece toto: Nechce-li někdo pracovat, ať také nejí! Slyšíme totiž, že se někteří mezi vámi chovají neukázněně: vůbec nepracují, ale zato jsou všeteční. Takovým tedy přikazujeme a vyzýváme je skrze našeho Pána Ježíše Krista, aby pokojně pracovali a jedli svůj vlastní chléb.*“

Napodobuje vaše církevní vedení tyto verše apoštola Pavla?

Máte někde nějaký verš, který by říkal, že Pavel vybíral desátky jako příklad k napodobování?

Pavel přijal dary, aby sloužil potřebným svatým v jiných sborech, ale nikdy je nevybíral na výstavbu nebo rekonstrukci církevní budovy.

Na podporu čeho jdou v Novém zákoně sbírky a milodary?

Máme se dopustit omylu a zadržet pravdu ze strachu, abychom nezpůsobili našemu bratřovi pohoršení? Řím. 16:17-18: „*Vyzývám vás však, bratři, abyste si dávali pozor na ty, kdo působí roztržky a pohoršení proti učení, které jste poznali, (pozn. autora: Pavel nikdy nevyučoval, že máme dávat desátky) a vyvarujte se jich. Neboť takoví neslouží našemu Pánu Ježíši Kristu, ale svému břichu a lahodnými řečmi a pochlebováním klamou srdce nevinných.*“

Není to úžasné, že Pavel napsal čtrnáct knih Nového zákona církvím a jednotlivcům, ve kterých se však nikde nezmiňuje, že by někdo dával desátky jemu nebo jeho spoluslužebníkům?

Když Pavel začal sloužit na plný úvazek

Když se tohle stalo, byl Pavel zaopatřován Bohem skrze věřící. Pavlovy potřeby byly naplněny právě tak, jak to Ježíš zakusil ve svých posledních tři a půl letech života a služby. Když sloužil, již více nepracoval rukama, i apoštolé opustili svoje řemeslo, aby se mohli modlit a studovat Boží Slovo. Skutky 6:2, 4: „*Dvanáct apoštolů tedy svolalo shromáždění učedníků a řeklo: "Nesluší se, abychom my opustili Boží slovo a sloužili u stolů."*“ Není zde zmínka, že by byli podporováni skrze desátky.

Ve Filipským 4:15-17 čteme, že Pavel měl nedostatek a psal jim o svých „*výdajích a příjmech*“. Tohle bylo dokonalé místo, kde by mohl zmínit desátek, kdyby chtěl. „*Vy, Filipští, přece sami víte, že v počátcích evangelia, když jsem vyšel z Makedonie, se žádný sbor se mnou nepodílel na výdajích a příjmech, jedině vy sami. I do Tesaloniky jste mi přece více než jednou poslali na mé potřeby. Ne že bych toužil po darech...*“

Tato pasáž, kterou jsme citovali již dříve, odráží Pavlův pohled na finanční zaopatření pro Boží pracovníky. 1Kor. 9:6-12: „*Anebo pouze já a Barnabáš nemáme právo přestat pracovat? Kdo kdy bojuje na vlastní náklady? Kdo sází vinici a nejí z jejích plodů? A kdo pase stádo a nepije mléko toho stáda? Říkám snad tyto věci podle člověka? Neříká to snad i Zákon? V Mojžíšově zákoně je přece napsáno: "Mláticimu volu nezavážeš ústa." Má snad Bůh starost o voly? Anebo to říká spíše kvůli nám? Jistěže to bylo napsáno kvůli nám, protože ten, kdo oře,*

má orat v naději a ten, kdo mlátí, v naději, že bude mít na své naději podíl. Jestliže jsme vám my rozsívali duchovní věci, je to snad něco velikého, jestliže budeme sklízet vaše tělesné věci? Jestliže toho práva na vás požívají druzí, proč ne raději my? My jsme však tohoto práva nevyužili, ale všechno mlčky snášíme, abychom snad nedali nějakou překážku Kristovu evangeliu.“ (NBK)

V těchto verších Pavel zmiňuje účast na ovoci z vinice, na které pracují (bez toho, aby se zmínil o desátkách, bez citování Malachiáše a bez zmínky o Abrahamově desátku).

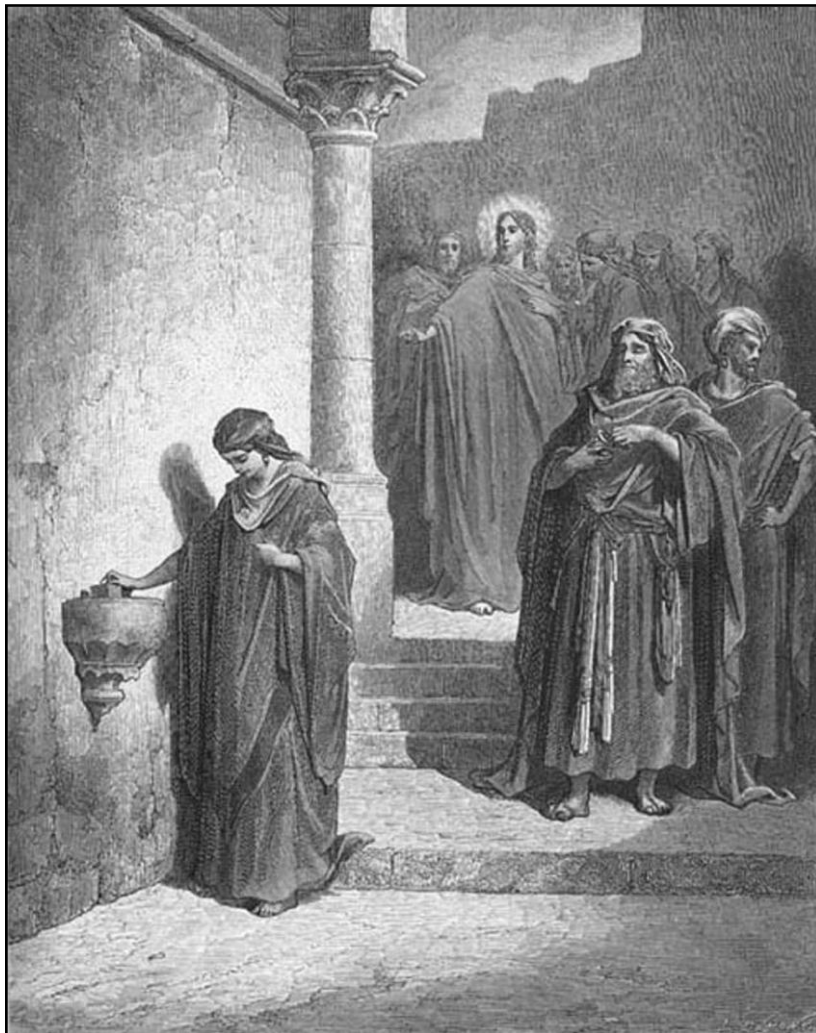
Další místo ve kterém Pavel zmiňuje, že byly jeho potřeby naplněny (znovu bez jakékoliv zmínky o desátkách), je ve Filipským 2:25: *„Považoval jsem však za nutné poslat k vám Epafrodita, svého bratra, spolupracovníka a spolubojovníka, vašeho vyslance a služebníka k mojí potřebě. (29-30) Přijměte ho tedy v Pánu s veškerou radostí a mějte takové lidi v úctě. Vždyť se pro Kristovo dílo přiblížil až k smrti a nasadil život, aby doplnil to, co chybělo ve vaší službě vůči mně.“*

David Eells píše v kapitole 19 v knize „Svrchovaný Bůh pro nás a skrze nás“:

„Na počátku našeho učednictví jsme začali chodit vírou, s tím, že Bůh se stane naším zaopatřovatelem, takže jsme šli z polovičního úvazku služby na plný úvazek ve službě; bylo pro nás přirozené pokračovat v těchto metodách. Nikdy jsme nevybírali sbírky, neříkali jsme lidem o svých potřebách, nekázali jsme o tom, aby lidé dávali peníze, nepůjčovali jsme si peníze, nebrali žádné výhody od státu ani nepracovali ve světském zaměstnání. Neříkám to, abych se tím chlubil, ale abych ukázal Boží moc, která zaopatřuje i bez těchto metod. Také jsem tímto směrem musel jít, abych byl kvalifikovaným k tomu na toto téma vyučovat. Apoštol Pavel řekl (Řím. 15:18, 19): „Neodvážil bych se totiž mluvit o něčem, co by skrze mě Kristus nevykonal k přivedení pohanů k poslušnosti slovem i skutkem, v moci divů a zázraků, v moci Božího Ducha, takže jsem od Jeruzaléma a okolo až k Illyrii všechno naplnil Kristovým evangeliem.“

„Před lety mi Pán řekl: „Posílám tě skrz poušť, abys mohl mému lidu říct, že stále zaopatřuji i v poušti.“ Dokážete si představit, že takovýto životní styl nás dostává do situace, kdy musíme vyzkoušet Jeho zaslíbení. Pán chtěl, abych byl schopen mluvit ze zkušenosti o Jeho svrchovanosti „zaopatřit každou vaši potřebu, podle Jeho bohatství slávy“ bez toho, abych musel přistoupit k zákonickým manipulacím, ke kterým dnešní křesťanský svět běžně přistupuje. On řekl: „Zadarmo jste dostali, zadarmo dejte.“

„Přijali jsme pouze dobrovolné sbírky, které nám Bůh poslal skrze ty, ke kterým promluvil. Tuhle zkoušku pouští bych nevyměnil za nic na světě, neboť jsem byl naprosto ohromen svým nebeským Otcem. V Pánově službě jsme pracovali pilně, a on řekl, že „dělník je hoden své mzdy“. Moje výplata ale přichází přímo od Něho. Tohle nás také udržuje svobodnými od manipulace člověka.“

Dva haléřky vdovy – nakreslil **Gustave Dore**. Marek 12:41-44: „Potom se posadil naproti pokladnici a díval se, jak do ní lidé házejí peníze. A mnoho bohatých tam házelo hodně. Když pak přišla jedna chudá vdova, hodila tam dva haléřky (což je jeden čtvrtáček). Tehdy svolal své učedníky a řekl jim: "Amen, říkám vám, že tato chudá vdova dala více než všichni, kdo házeli peníze do pokladnice. Všichni totiž dávali ze svého nadbytku, ale tato žena dala ze svého nedostatku všechno, co měla, celé své živobytí."

Kapitola 10

Pravá autorita

Pastýři a služebníci nemají v Novém zákoně biblické pověření k tomu, aby přijímali desátky, na rozdíl od levitů, kterým bylo v Zákoně přikázáno, aby je vybírali! Židům 7:5 o této věci velmi jasně hovoří. Žádný pastor ani jiný služebník nezastává úřad levitského kněžství a tedy jim nepřísluší žádné desátky. Ta stejná pasáž v Židům 7:11-12 mluví o tom, že kněžství se změnilo. „*Kdyby tedy dokonalost byla skrze levitské kněžství (neboť za něj byl lidu vydán Zákon), proč by ještě bylo potřeba, aby povstal jiný kněz podle Melchisedechova řádu, a nebyl jmenován podle Áronova řádu? Mění-li se totiž kněžství, nastává nutně i změna Zákona.*“

Pokud stále chcete dávat desátky, pak vám vaše církve a duchovní musejí předkládat vyúčtování vašich desátků, neboť nejsou nad Zákonem, který vyučují.

Už jste si někdy kladli otázku, proč zrovna pastor shromažďuje desátky? Bible ale hovoří o službě, která se skládá z pěti služebností: apoštolů, proroků, evangelistů, učitelů a pastorů. Ef. 4:11-12: „*On tedy dal některé jako apoštoly, jiné jako proroky, jiné jako evangelisty, jiné jako pastýře a učitele, pro dokonalou přípravu svatých k dílu služby, k budování Kristova těla.*“ Srovnejte to s Nehemiášem 13:5: „*...uvolnil pro něho velkou komoru, kam byly dříve dávány obětní dary, kadidlo, nádobí a desátky z obilí, moštu a čerstvého oleje, určené levitům, zpěvákům a vrátným, a obětní dávky pro kněze.*“ (CEP)

V naší církvi sbíral desátky pouze pastor (což se zmiňovalo každý týden). Pokud je v místní církvi biblická služba skládající se z pěti služebností, neměli by se tedy tito všichni (apoštolé, proroci, evangelisté, učitelé, pastýři) také podílet na desátcích?

Vidíte, jak daleko jsme odpadli od biblického křesťanství? Nikde v Bibli nevidíte příklad vedení, ve kterém by pastor zastával úřad „generálního ředitele a předsedy správní rady“, jak to běžně vidíme kolem nás. Pastoři nemají ani jediný verš z Bible, který by jim dával jediné zplnomocnění brát desátky od kohokoliv. Bylo by na světě lépe, kdyby křesťané uplatňovali autoritu, kterou jim dal Ježíš v Matouši 10:1: „*Potom svolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vymítali a aby uzdravovali každou nemoc a každý neduh.*“

Opravdová tragédie spočívá v množství církví, které užívají moc a autoritu nad penězi lidí, místo aby ji užívaly nad skutky d'ábla! Je velmi bolestné, že jsme vytvořili království placených služebníků, zatímco jsme křesťanské děti ve víře nepřivedli k dospělosti, aby chodily v autoritě a moci Slova Kristova, kterou On dal věřícím.

Pamatujte, že v Písmu je uveden jeden příklad, kdy jeden člověk bude vybírat desátek. 1 Samuelova 8:15-18: „*Z vašich výmlatů a vinic bude vybírat desátky a bude je dávat svým dvořanům a služebníkům. Vezme vám otroky a otrokyně a nejlepší jinochy i osly, aby pro něho pracovali. Bude vybírat desátky z vašich stád, a stanete se jeho otroky. A přijde den, kdy budete úpět kvůli svému králi, kterého jste si vyvolili, ale Hospodin vám onoho dne neodpoví.*“ Jeho jméno bylo král Saul. Začal velmi dobře – jako zbožný a pokorný služebník Boží.

Mám tím na mysli, že každý služebník, který vybírá desátky, je jako tento zkorumpovaný Saul v 1 Samuelově? Nikoliv, ne každý je jako on, i když jsem jich za ty roky potkal spousty a většina z nich byla zkorumpovaná, někdo více a jiný méně. Potkal jsem i některé upřímné služebníky, kteří se opravdu starali o svoje stádo, jak nejlépe dovedli, ale upřímně řečeno, bylo jich velmi málo. Systém, který měl ve Starém zákoně lid Boží, který chtěl krále, zaslepuje a korumpuje dobré lidi, kteří milují Boha.

Služebníci, kteří berou desátky a mzdu bez jasného příkladu nebo příkazu Páně, nežijí křesťanskou vírou, kterou vyučují. Matouš 10:8-9: „*Nemocné uzdravujte, malomocné očistujte, mrtvé křistě, demony vymítejte. Zadarmo jste dostali, zadarmo dejte. Neberte si zlato, stříbro, ani peníze do opasků.*“ Dneska je to naopak; dáváme služebníkům zlato a stříbro, i když většina z nich neuzdravuje nemocné, nevymítá demony atd.! Pokud je někdo poslaný Bohem, Bůh se postará o jeho potřeby. Pokud člověk nemůže chodit vírou, pak není poslaný Bohem. Ale když se podíváte na církve po celém světě a zvažujete tuto věc podle Božího Slova, dostanete naprosto jiný obrázek církve, než jaký je v Bibli.

Pod tímto systémem skládajícím se z desátků a mzdy se kazatel stává zaměstnancem, protože je placen za svoji službu. Tohle je v protikladu s Novým zákonem a šokující statistiky selhání služebníků, které končí skandálem, jsou svědectvím, že něco je vážně v nepořádku s církevním systémem okolo nás. Jelikož typická církev je začleněná, vlastní pozemek a má svoje vedení a personál, typický pastor se stává manažerem, administrátorem a „generálním ředitelem a předsedou správní rady“ této organizace. Co kdyby průměrný pastor jednoduše pracoval tak jako Pavel, napomínal starší a dohlizitele, aby tak činili a měl církevní shromáždění po domech bez nějakého komplikovaného církevního byznysu? Tato služba po domech je zaručeně a viditelně účinnější.

Je to nebiblická autorita, když služebníci vyučují, aby církve dávala desátky. Pokud máš Boží Slovo, pak jsi pod Jeho autoritou. Desátky v Církvi nemají toto slovo autority. Proto kdokoli, kdo učí zákon nebo pravidlo desátků, je mimo biblickou pravdu, ať už si je toho vědom nebo ne. Desátky kazí službu svou lstivostí, která očekává, že lidé potřebují dávat desátky a přispívat na církve.

Bible nikde neříká, že „desátky jsou počátečním bodem pro dávání“. To je lidské a scestné uvažování, znamená odklon od pravdy. Pouze Boží Slovo je pravda a autorita.

Pavel říká velmi šokující pravdu Korintským, když srovnává svou službu kázání evangelia zdarma s falešnými apoštoly a služebníky, kteří si za svoji službu nechávají zaplatit. 2Korintským 11:7-15: „*Spáchal jsem snad hřích (pozn. autora: tím že nebral výplatu za duchovní službu), když jsem se sám ponižoval, abyste vy byli povýšeni, protože jsem vám kázal Boží evangelium zadarmo? Jiné církve jsem okrádal, když jsem od nich bral žold, abych mohl sloužit vám. A když jsem byl u vás a měl jsem nedostatek, nebyl jsem nikomu na obtíž, neboť to, co se mi nedostávalo, doplnili bratři, kteří přišli z Makedonie. A tak jsem se všemožně střežil a budu střežit, abych vás neobtěžoval. Jakože je pravda Kristova ve mně, tato chloubka mi nebude v achájských krajích zmařena. Proč to dělám? Protože vás nemiluji? Bůh to ví. Avšak to, co dělám, budu dělat i nadále, abych vzal příležitost těm, kteří chtějí najít příležitost, aby mohli být v tom, čím se chlubí, shledání podobnými nám.* (pozn. autora: služebníkům evangelia, kteří káží zadarmo bez mzdy) *Takoví lidé (pozn. autora: služebníci, kteří tuhle příležitost využívají) jsou falešní apoštolové, lstiví dělníci, vydávající se za apoštoly Kristovy. A není divu, vždyť sám satan se vydává za anděla světla. Proto není nic zvláštního, jestliže se také jeho služebníci vydávají za služebníky spravedlnosti. Jejich konec*

bude podle jejich skutků.“ Z tohoto systému Bůh svoje služebníky volá ven; z nevěstky (z Babylona) ze Zjevení 18.

Kapitola 11

Požehnání a prokletí

Je spousta svědectví o tom, že ti, kteří dávají desátky, jsou finančně požehnáni, o tom není pochyb. Nicméně mohl bych k tomu uvést jen to, že ti, kteří dávají desátky, inklinují k dávání, a takovýmto dárcům Bůh přímo zaslíbil své požehnání. Může tomu být tak, že jsou požehnáni skrze otevřené okno dávání a nikoliv skrze plnění povinnosti církevního nařízení dávání desátků.

Ve stejnou dobu, kdy spousta věřících prohlašuje, že jsou finančně požehnáni, vidíme také mnoho křesťanů, platících desátky, jak se topí v dlužích a mnozí z nich žijí v chudobě. Kreditní karty, splácení auta, ubytování a osobní dluhy v dnešní církvi převládají. Očividně mnoho křesťanů, kteří dávají desátky, nemá žádné výhrady proti půjčování si k tomu, aby financovali bohatý život, kterým žijí, ale Písmo jasně říká, že půjčování je jedno z prokletí Zákona. Deut. 28:44-46: *„On ti bude půjčovat, ale ty mu nebudeš moci půjčit. On bude hlavou, a ty budeš chvostem. Dopadnou na tebe všechna tato zlořečení (prokletí) a budou tě pronásledovat, dokud nebudeš zahlazen, neboť jsi neposlouchal Hospodina, svého Boha, a nedbal jsi na příkazy a nařízení, která ti udělal. Budou na tobě a na tvém potomstvu navěky znamením a zázrakem.“*

Dluh je podle Deuteronomium 28 jedno z prokletí Zákona. Kolik těch, kteří platí desátky, má dluhy? (splátky). Kolik církví, které uplatňují zákon desátků, má společný dluh? Ten, který si půjčuje, je stále služebníkem toho, který mu půjčuje, podle Zákona. A přece, vypůjčují si, aby financovali budovy, organizace a své království, které se člověku zdá být úspěšné – ale nikoliv Bohu.

Další důvod, pro který jsme byli vyučováni dávat desátky, je tento; aby nás Bůh mohl požehnat, musíme být ve svém dávání desátků věrní. A přece, mezi těmi, kteří chodili do církve a dávali desátky, byly nemoci a nehody stejně tak (v některých případech ještě víc) jako mezi těmi, kteří desátky nedávali. Nemoc je zvláště zmíněna jako projev prokletí v Deut. 28. Už jste si někdy kladli otázku, proč je tolik křesťanů raněno nemocemi, které podle Písma jsou součástí prokletí?

Jedna žena naříkala nad účtem \$ 900 měsíčně za léky jejího manžela, které mu pojišťovna neproplácela. Bylo tohle požehnání nebo prokletí? A přece tito lidé nábožným způsobem vyučovali dávání desátků ve své církvi jako prostředek k požehnání.

Jinému staršímu páru byla již ze zvyku přidělena zodpovědnost promlouvat ke shromáždění ohledně desátků a přece se jednalo o lidi, kteří byli těmi nejvíce nemocnými lidmi, které jsme vůbec znali.

Před nějakým časem jeden křesťan opustil tento svět. Při pohřbu byl vzpomenut jako ten, který „věrně dával desátky“. (pozn. překl. Zřejmě proto, že učení o desátcích odsuzuje neplatiče jako zloděje podle knihy Malachiáše a zloději do království Božího nevejdou; a naopak.) Ale zanechal svoji manželku v dluhách, nezajištěnou a neschopnou zaopatřit si živobytí. Co bylo důležitější – věrně platit desátky nebo zaopatřit vlastní rodinu? Při jeho pohřbu bylo zdůrazněno, jak věrně se držel učení své církve o desátcích. Ale opomenul hlas svého Pastýře v tom, že nezaopatřil svoji ženu. Naučil se jak se přidržet vyučování o desátcích, ale nenaučil se jak věřit Bohu pro uzdravení (pro které je v Novém zákoně bohatě zaslíbení). Nedostalo se mu požehnání, které očekával, že mu desátky přinesou, i přesto, že je věrně odevzdával.

Během let naší zkušenosti jsme zjistili, že v těch církvích, které zdůrazňují potřebu dávání desátků, je neuvěřitelné množství nemocí, chorob a různých druhů bolesti.

Deuter. 28:60,61: „Obrátí na tebe všechny egyptské choroby, jichž se lékáš, a ony na tobě ulpí. Hospodin na tebe uvede též každou nemoc a každou ránu, o níž není psáno v knize tohoto zákona, dokud nebudeš zahluzen.“ (CEP) Galatským 3:10: „Všichni, kdo jsou ze skutků Zákona, jsou totiž pod prokletím, neboť je napsáno: "Proklet je každý, kdo nezůstává ve všem, co je napsáno v knize Zákona, aby to činil.“

Je to blud a podvod tvrdit, že sice nemusíme dodržovat Zákon, protože jsme pod milostí, ale protože Abraham dával desátky už před Zákonem, tak i my máme dávat desátky. Bůh tyto desátky později vsunul jako součást Zákona, a fakt, že „egyptské nemoci“ přemáhají Boží lid, je důkazem o prokletí, které pracuje přesně tak, jak to Pavel řekl Galatským.

Může někdo tyto tečky propojit?

Desátky • Zákon • Nemoc • Křesťané

Skutečně, Písmo mluví o tom, že Zákon nás odděluje od Krista („zbavuje nás Krista“), jak je psáno v epištole Galatským. Církevní pravidla, zákonictví a nařízení to činí velmi jednoduchým, abychom odpadli od milosti, která je nezaslouženou přízní Boží. Bůh nikdy nezaslíbil církvi požehnání jen v případě, že bude dávat desátky. On zaslíbil svoje požehnání těm, kteří dávají z ochotného srdce a když je Pán k tomu vede.

Nezáleží na tom, jakou část Zákona se rozhodneme dodržovat. Ať už desátky nebo zachovávaní soboty, oblékání atd., odpadli jsme od milosti, protože spravedlnost není ze Zákona. Stává se to pastí a naše dávání je z lidských emocí a pohnutek, z tělesného rozpoznání, pocitů, dobrých záměrů, chtivosti, strachu, z manipulace duchovenstva nebo jiných motivů, které patří do duševní oblasti a nejsou z Boha. Není divu, že jsou křesťané tak snadno přinuceni k tomu, aby dělali špatná finanční rozhodnutí a také není divu, že tolik duchovenstva je zkaženo touhou po financích.

V roce 1991, kdy jsme byli stále ještě členy velmi zákonické Letniční skupiny, ke mně přišlo Slovo Boží velmi neobvyklým způsobem:

„Zmalovaná tvář Jezábel je ničím v porovnání s malováním lidské spravedlnosti, se kterou jste se schovali před tváří Boží.“ (2 Král.9,30; Jer.4,30)

Tato slova mě jak vystrašila, tak přímo vyzývala moji křesťanskou víru postavit se proti systému, který následovala naše denominace! On ke mně mluvil o náboženských praktikách, o kterých jsme si mysleli, že jsou naprosto svaté, spravedlivé a bohublé, ale byl to ve skutečnosti kvas a plné zákonictví a já jsem se třásl při pomýšlení, jak jsme Boha ostatním zkreslili.

Naše vlastní zkušenost s církví o tom svědčí také. Dávali jsme desátky z 98% času za posledních 24 let. Asi před čtrnácti lety, kdy jsme byli ještě členy této velmi zákonické organizace, jsme dávali desetinu příjmu plus pětinu jako dary a to pravidelně. Během této doby jsme kupovali nový dům. Neměli jsme žádné dluhy. Ale kvůli požadavkům církevních desátek jsme si vzali náš dům na úvěr (půjčku) a zaplatili jsme \$ 16 000 desátek a \$ 8 000 jako dar do *skladu*. O dvanáct let později jsme stále ještě spláceli tento úvěr jako dluh. Byl k nám Bůh dobrý? Absolutně! Byli jsme uzdraveni, požehnáni a zaopatřeni; nicméně dluhy nás pronásledovaly po celý ten čas.

Půjčování a dluhy patří mezi prokletí Zákona a i když jsme dodržovali zákon desátek, byli jsme vinni tím, že jsme nedodržovali celý Zákon a tak prokletí ve formě dluhů mohlo volně pracovat v našich životech, i když jsme byli součástí církve *Milosti*. Galatským 3:10: „*Všichni, kdo jsou ze skutků Zákona, jsou totiž pod prokletím, neboť je napsáno: "Proklet je každý, kdo nezůstává ve všem, co je napsáno v knize Zákona, aby to činil."*“ Pokud jste jeden z těch, kteří dávají desátky, pak si tento verš raději přečtěte znovu, protože desátky jsou v Zákoně, jak jsme již bohatě z Písma dokázali. Prosím vás, přečtěte si Deuteronomium 28 a podívejte se, co slovo prokletí znamená: dlužíte to sami sobě a svojí rodině.

Pokud vaše církev vyučuje desátky, pak nezbytně musí říct, že tak činila i prvotní církev, a přece nikde není žádný biblický záznam o tom, že by tak některá církev nebo svatý činil. Tak jak může stále někdo být ujištěn o praktice desátek, když mu chybí biblický záznam?

Je to těžké rozhodování: pokud řeknete, že prvotní Církev vybírala desátky, když o tom nikde není biblický příkaz, abychom tak konali, tak jste přidali k Písmu, což je v knize Zjevení 22 zakázáno pod pokutou prokletí za to, že jste přidali ke slovům Jeho knihy. Pokud tak činíte i přesto, že nikde není žádný záznam o tom, že by křesťané nebo církve dávali desátky, pak tvoříte pravidlo nebo také zákon, k čemuž vám Bůh nedává v Písmu žádnou autoritu. Ježíš tohle nazval „*kvas farizejský*“. Jste tedy vinni tím, že jste přidali k Novému zákonu, pokud stále tvrdíte, že prvotní církev dávala desátky, i když pro to nemáte žádné verše.

Poté co jsme od Pána přijali tohle poznání, konali jsme pokání z toho, že jsme dodržovali Starý zákon, ze kterého nás Kristus osvobodil, a začali jsme žádat Boha, aby nás vedl v dávání. Okamžitě se začaly dít podivuhodné věci. Pán k nám začal velmi konkrétně promlouvat a řekl nám, abychom jisté službě darovali určitou finanční částku a po několika dnech k nám znovu promluvil, abychom darovali další část jiné službě; pokaždé jsme společně s manželkou přijali naprosto stejný obnos peněz, který máme dát, bez toho, abychom o tom dopředu nějak přemýšleli, diskutovali o tom anebo to nějak spolu konzultovali.

Někdy nás Bůh konkrétně vedl, abychom dali určitou částku a při několika příležitostech i naše auto. V jednom roce jsme dali dvě auta potřebným křesťanům, a Bůh nás zase požehnal novým Fordem F-150 Super Cab truck, který byl darován naší rodině. „Dejte a bude vám dáno...“ v našem životě nádherně fungovalo a žehnali jsme a skutečně jsme dávali s radostí.

Pokud tohle nebylo dostačujícím znamením, že jsme na správné cestě, pak nám Pán dal každému zvlášť přesnou částku, kterou máme dát na další službu, znovu bez nějaké dřívější domluvy. Za tohle chválíme a vyzdvihujeme našeho Pána, který je naší radostí. Tento vzor se v našem životě opakuje znovu a znovu; Bůh nám říká kde a kolik máme dát, a my rozdáváme ze skladiště, nad kterým jsme pouze jako správci.

Jednoho rána mi Bůh vnukl myšlenku, abych rozséval také do Východní Evropy. Nemáme tam žádné kontakty a nikoho z této části světa neznáme. Bylo to opravdu podivuhodné, že o hodinu později, když jsem mluvil se svým křesťanským přítelem J. I. v jiném městě, řekl mi, že právě měli večeri s jedním misionářem, který pracuje se sirotky v Lithuani. Tohle místo je tak chudé, že rodiče odkládají své děti do sirotčinců a je tam také vysoké procento sebevražd. Dali jsme na tuto práci obnos, který nám Pán řekl. Chvála Bohu! Tohle je ovoce pravdy. On nás vede v dávání, komu a kolik máme dát a jsme tím, že Ho tak zřetelně slyšíme a poté poslechneme Jeho příkaz, požehnaní!

Kapitola 12

Lepší smlouva

Je to zřetelně lidská vlastnost, držet se houževnatě různých pojmů ohledně pravd, ve které dlouho věří. Jakmile je jednou proti těmto pojmům vznesena nějaká námitka, vzdá se jich pouze tehdy, když projde třemi fázemi; známe je také jako *tři fáze pravdy*. Během první fáze přejde tento problém bez povšimnutí, ignoruje jej. Každý tuto věc přijímá a neklade žádné otázky. Druhá fáze je charakterizována jako období důrazného odmítání, argumentování a pronášení námitek. Třetí fáze svědčí o jasném ujištění ohledně tohoto problému, který je nakonec rozpoznán jako evidentní.

Mezitím co jsme psali tuto knihu a po modlitbě a studiu jsme si uvědomili, že pro křesťana nikde není v Písmu příkaz o dávání desátků – osobně jsme zakusili tyto tři fáze. Když jsme začali zkoumat Písmo, ptali jsme se jeden druhého znovu a znovu: „Jak je tohle jen možné?“. Konec konců, byli jsme vyučováni desátkům a sami jsme je praktikovali po více jak dvě desetiletí! Jak by jenom mohl náš dobrý pastor a jiní církevní vedoucí být ohledně této věci v omylu? Ale když se tato pravda skrze studium Bible vykrystalizovala, znovu jsme si uvědomili, že vyučování církve je špatné, a co je nejhorší ze všeho – znovu nás uvádí pod prokletí Zákona.

Negativní vlivy desátků jsou mnohé:

- *Desátky učí křesťana, že Bohu patří deset procent; jim patří zbytek a jsou tedy správci nad devadesáti procenty.*
- *Desátky přivádějí věřící zpět pod Zákon a pod jeho prokletí.*

- *Desátky mají sklon kazit vedoucí a pro mnohé jsou očekáváním, že desátky patří jejich službě.*
- *Desátky berou peníze chudým, zatímco Církev je ta, která je povolána, aby chudým pomohla.*
- *Desátky překrucují slova Nového zákona o dávání do církevního společenství.*
- *Desátky přinášejí odsouzení a poskvřňují svědomí křesťanů.*
- *Dávání desátků není z ochotného srdce; je to skutek poslušnosti bludného a překrouceného učení, které není učení Nového zákona podpořeno.*
- *Desátky podporují postoj odsuzování k těm, kteří desátky nedávají.*
- *Desátky zakrývají duchovní vizi věřícího.*

Více než rok Pán přidával řádek po řádku a naučení za naučením k tomuto studiu. On je ten, který nás povolal a pomazal, abychom tohle napsali. Přísloví 25:2: „*sláva králů je věc prozkoumat*“ (CEP) a znovu v 1 Janově 2:27 se říká: „*Ale ve vás zůstává to pomazání, které jste přijali od něho, a nepotřebujete, aby vás někdo učil, ale jak vás to pomazání učí o všech věcech (a je pravdivé a není lež) a jak vás naučilo, tak zůstávejte v něm.*“ Jan 14:26 mluví o Duchu svatém, který nás vyučuje a připomíná nám Písmo. Není zde proto, aby konal vzpouru, aby něco podkopával, aby rozdělával, ale je zde proto, aby ustanovil pravdu v Těle Kristově a lámal jho.

Neustálé odhalování výstředního světského životního stylu některých služebníků církve svědčí o faktu, že instituční křesťanský církevní systém je zkažený téměř beznadějně. Masový exodus (vyjití) z instituční církve je ospravedlněn a je to Bůh, který tohle koná. Jako potvrzení toho co říkám, Georgie Barna nedávno napsal knihu REVOLUCE, je to fascinující kniha, která pojednává o tomto hnutí vyjít pryč z instituční církve.

V našem případě tomu bylo tak, že jsme museli opustit církev, abychom našli Církev! Je úžasné, že největší růst v křesťanství zažívá církev po domech, a právě tam nás Bůh také přivedl. Shromažďujeme se s nádhernou malou skupinou lidí v lásce a bez režie, vybírání peněz na budovu atd. a bez desátků.

Několik týdnů po tom, co jsem začal psát tuto knihu a co jsem začal přijímat tohle porozumění z Božího Slova, uslyšel jsem v křesťanském rádiu interwiev s Davidem Eellsem. Moderátor se zmínil o tom, že křesťané potřebují podporovat službu a dávat desátky. Ale když jsem pokračoval v poslouchání, uslyšel jsem, že bratr Eells ho jemně napomenul ohledně jeho víry v desátky. Zavolal jsem svoji ženu a řekl jsem jí: „Hele! Ten člověk mluví o té stejné věci, kterou nám Bůh ukázal!“

Další taktikou je dostat Boží lid pod Zákon, aby je samotné (duchovenstvo) mohli podporovat, i když Písmo jasně poukazuje na to, že naše dávání není „z povinnosti“. 2Korint. 9:7: „*Každý ať dává tak, jak si předsevzal v srdci* (pozn. autora: nikoliv podle zákona), *ne se zármutkem nebo z povinnosti* (pozn. autora: nikoliv podle zákona). *Vždyť Bůh miluje ochotného dárce.*“ V Novém zákoně Bůh chce, aby ti, kteří jsou zrozeni z Jeho Ducha, dávali z ochotného srdce. Bůh učinil starozákonní smlouvu s Židy, a nikoliv s Církví. Pokud

učení, jako jsou například desátky, nejsou obsažena v Nové smlouvě, pak s tebou tato smlouva (ohledně desátků) nebyla nikdy uzavřena!

Když Ježíš káral ty, kteří byli pod tou Starou smlouvou, řekl v Matouši 23:23: „*Běda vám, zákoníci a farizeové, vy pokrytci, že dáváte desátky z máty, z kopru a z kmínu (pozn. autora: dokonce i z koření!), ale opustili jste závažnější věci ze Zákona – právo, milosrdenství a víru. Tyto věci jste měli dělat (pozn. autora: minulý čas ve všech starých rukopisech) a tamty neopouštět.*“

Záměr této knihy je dokázat z Písma pravdu o tom, že desátky nejsou pro novozákonní křesťany, tak jak se to běžně vyučuje. Církvi Boží je podle Písma jasně dáno novozákonní zaslíbení o požehnání:

Lukáš 6:38: „*Dávejte a bude vám dáno. Míru dobrou, natlačenou, natřesenou a přetékající dají do vašeho klína. Jakou mírou totiž měříte, takovou vám bude zase odměřeno.*“

2 Korint. 9:7: „*Každý ať dává tak, jak si předsevzal v srdci, ne se zármutkem nebo z povinnosti. Vždyť Bůh miluje ochotného dárce.*“

Jednoduše řečeno, Starý zákon se svým zákonem o desátcích je zrušen, protože byl naplněn v Kristu. **Ta „lepší smlouva“ Nového zákona nám dává milost jít po lepší a ještě vyšší cestě skrze naše dávání.** To opravdové dávání Melchisedekovi, jenž je předobraz Krista, není tehdy, když dáváš desátek nebo dar do sbírky instituční církvi; je to tehdy, když jsi to udělal podle Matouše (Mat. 25:40): „*A král jim odpoví: `Amen, říkám vám, že cokoli jste udělali nejmenšímu (pozn. překl.: významem nejnepatrnějšímu, nejnižšímu) z těchto mých bratrů, to jste udělali mně.*“ Tak to řekl Ježíš.

Ano, okradli jsme Boha, ale nikoliv takovým způsobem, jak to učí někteří duchovní. Okradli jsme Boha tím, že jsme nedávali tak, jak to učí Bible. Tím, že jsme odmítli tuhle službu dávání „svatým“, nejenom že jsme okradli Boha, ale naši nevědomostí jsme doslova způsobili to, že někteří lidé zahynuli. „*Můj lid zajde, protože odmítá poznání.*“ (biblické poznání o dávání – Oz. 4:6 CEP). V církevním systému okolo nás a v médiích vidíme, jak je většina financí polykána církevními programy, vedením a výplatami.

Pouze malý zlomek z toho, co bylo nashromážděno těmito institučními církvemi, jde tam, kam to má podle Písma jít. Desátek je zákon, který patří do Staré smlouvy. V Nové smlouvě nám již nic nepatří, ale jsme pouze správci toho, čím nás Otec požehnal. (pozn. překl.: Lukáš 18:12: „*Postím se dvakrát do týdne, desátky dávám ze všeho, co vlastním...*“. A teď se podívejme do Skutků na novozákonní církev: „*Nikdo ani nenazýval nic z toho, co měl, svým vlastním, ale měli všechny věci společné.*“ Sk. 4:32 NBK.)

Ted' dáváme tak, jak nás Pán vede, dáváme ochotně z vlastního rozhodnutí, a dáváme tak, jak jsme si „*předsevzali v srdci*“.

Tyto příběhy a zkušenosti, které jsme zde uvedli, nejsou napsány proto, aby někoho zranili nebo obvinili. Tyto ilustrace jsou součástí naší křesťanské zkušenosti a toho, co jsme se z ní naučili. My všichni bojujeme s tělesností a býváme jednoduše svedeni z cesty. Příklady, které jsou zde uvedeny, jsou principy a ilustrace toho, jak *mamon* může ovlivnit, zkazit a *svést i vyvolené* z těch dobrých církví. Tyto zkušenosti teď *napomáhají k dobrému* v našich životech a vůči nikomu z naší dřívější církve nechováme žádné nepřátelství nebo zlomyslnost.

Když jsme četli Jeho Slovo, všimli jsme si, jak rozdílná je dnešní moderní církev od služby Ježíše a knihy Skutků. Každý týden nám přinesl nějaké zjevení a náhled na Boží Slovo, které jsme z větší části nikdy nikoho neslyšeli vyučovat ani jsme je neslyšeli z kazatelny. Bůh nám ukázal *skrytou manu* v pohledu na blud učení desátek. Zjistili jsme, že to, že instituční a organizované církve volají po penězích na budovy a organizace, stojí v rozporu s biblickou Církví, tak jak ji vidíme v knize Skutků, která napomíná k práci, dávání a podpoře chudých a potřebných, scházejících se po domech.

Písmo také ukazuje na to, že Pavel v době, kdy vyučoval křesťany, pracoval a byl tak příkladem pro duchovenstvo (duchovní služebníky), aby pracovali a pomáhali v podpoře chudým, tak aby byla **rovnost**. Církve a různé služebnosti berou peníze od chudých se slibem „budete požehnáni“. Jsme osobně přesvědčeni o tom, že systém těchto institučních a organizovaných církví kazí spoustu dobrých, upřímných a zbožných lidí, kteří jsou povoláni k tomu, aby byli vůdci. Mnozí z nich se tak podobají králi Saulovi.

Hlavní tradiční proud dnešních křesťanských organizací je opakem časů, ve kterých chodil Ježíš a apoštolé, kdy Pán přišel, aby volal svoje ovce z odpadlého Božího lidu. Bylo to podobné období náboženského sektářství a církevnictví pod deštníkem judaizmu. Babylonská prostitutka (nevěstka), která existovala před 2 000 lety, je stále mezi námi a vyučovala a svedla mnoho Božích služebníků a udělala tak z nich „obchodníky Babylonu“. Bůh teď volá svůj lid ven z tohoto moderního náboženského systému Babylonu, aby je mohl vyučovat, vést a přivést je za tábor instituční společné církve.

Pohledte, v Bibli nejsou žádné verše, které říkají Církvi, aby dávala desátky, ale je mnoho – mnoho – veršů, které mluví o dávání potřebným. Je dávání na režijní náklady vedení nebo kupování kamery za \$ 5 000 stejné jako dávání chudým? Tohle je tedy rozdíl mezi pravdou a kvasem, mezi tím, co Bůh řekl a tím, co nikdy neřekl. „*Maličko kvasu* (pozn. autora: Zákon) *prokvasí celé těsto*,“ řekl Pavel Galatským. (Gal. 5:9)

Někteří z vás teď padnete na svoji tvář a budete konat pokání, protože teď vidíte pravdu a jste odpovědni před Bohem. Jiní budou činit pokání z toho, že podporovali instituční chrám více než Boží chrám – Jeho lid.

Těm, kteří stále nesouhlasí nebo se bojí nesouhlasit s vedením své církve – za vás se modlíme. Nejsme vašimi nepřáteli, protože mluvíme tuhle pravdu v lásce.

Ostatním říkáme: „Bůh vám žehnej; ať vám tato kniha přinese svobodu a obnovenou radost z opravdového dávání.“

Dodatek autora

Poselství od Pána skrze sny

Když jsem se vracel domů z jednoho domácího shromáždění, měl jsem pochybnosti o tom, jestli bylo správné opustit svoji mateřskou církev, když jsem tam byl tolik roků a o tom, jestli to pro nás bylo správné duchovní rozhodnutí. V myšlenkách jsem Bohu říkal, že jsme ochotni jít zpět do „xyz“ církve a pokud jsme se mýlili, tak se pokořit za to, že jsme odešli. Nechtěl jsem být zatracen a nechtěl jsem ani nikomu jinému způsobit zatracení. Nad opuštěním našeho mateřského společenství jsme se trápili, protože jsme tam strávili spoustu času. Toho večera, 9 prosince 2004 mi Pán dal sen a také mi milostivě ukázal většinu významu toho snu.

V tomto snu jsem jel v autě ještě se dvěma služebníky (duchovními) oblečenými v černém. Seděl jsem na předním sedadle na místě spolujezdce. Řidič, který seděl za volantem, byl jakoby dva muži spojeni v jednom; měl některé vlastnosti (rysy) jako můj první letniční pastor i jako náš poslední nenedominační pastor – jakýmsi způsobem byli propojeni do jednoho člověka. Rozpoznal jsem v tom řidiči charakteristické vlastnosti obou těchto pastorů a jeho hlas byl jako hlas mého posledního pastora.

Jeli jsme skrze krajinu, která mi vzhledem připomínala Floridu. Hlavní silnice nás přivedla z hustě osídlené oblasti do oblasti, která vypadala velmi holá jako poušť a měla jen málo budov. Ten řidič v černém obleku mluvil se svým duchovním spoluslužebníkem, který seděl na zadním sedadle; mluvili s úctou o kazateli P. M., který jako pastor vede jednu úspěšnou velikou církev, a kterému bylo tak dobře zapláceno ve sboru, do kterého jsem před několika roky chodil. Byl jsem rád, že jsem pryč z horkého a vlhkého podnebí Floridy a myslel jsem si, že tuto suchou oblast budu snášet lépe a že to bude lepší místo, abych zde mohl něco konat pro Pána. Silnice se však najednou proměnila v hliněnou neupravenou cestu, která byla užší a hrbolatější. Zpomalili jsme, abychom zdolali dlouhou ostrou zatáčku, a poté byla před námi hora. Když jsme vyjeli jen kousek nahoru, najednou ta úzká cesta vedla přes pahrbek po straně hory. Přes něj se auto nedostalo dál a zastavilo se. Zacouvali jsme zpět a řekli jsme: „Rychle se proti tomu rozjed!“ , ale znovu jsme neuspěli. „Možná, že když všichni vylezeme z auta a budeme tlačit“, řekli jsme. Poté sen skončil.

Výklad snu:

V minulosti jsem byl asistujícím pastorem a starším a sloužil jsem skrze prorocké a duchovní dary (přední místo vedle řidiče). Služebníci v černém reprezentují minulé a přítomné vedení církve, kteří vedou církev skrze temnotu.

Jeli jsme ve starším autě typu sedan z 80. let, což reprezentuje běžný společenský model církve, kde jsem byl v roce 1980 spasen. Měla takový tradiční ráz shromáždění, církevních programů a strukturu. Jeli jsme nepohodlným klimatem. Církev se stala velmi dusným

prostředím, jen s velmi nepatrným závanem Ducha svatého k občerstvení, i když jsme po něm toužili.

Pěkně upravená dálnice představuje tradiční pohodlnou a společnou církevní běžnou praxi. Oblast, která vypadala jako poušť, znamená duchovně suché místo, ke kterému jsme byli přivedeni. Málo budov reprezentuje konec tohoto církevního modelu. Cesta, která je před námi, nás vede do budoucnosti skrze poušť, pryč od minulého modelu církevního prostředí.

Řidič v černém obleku a jeho přítel, spoluslužebník na zadním sedadle, který mluvil s úctou o kazateli P. M., představují dobře placené služebníky, model velikého společného církevního úspěchu, který má reputaci a ocenění lidí. Cesta pouští znamená cestu, po které jde církev. Typická církev, vedená vedoucími, kteří jsou v temnotě (černý oblek), zjistí, že cesta je pomalá a těžká. Pak uvidí změnu směru, který Bůh ustanovil, a budou se snažit vést lidi po té úzké cestě království Božího, ale ten starý typ vozidla organizované církve se najednou zastaví a bude couvat nazpět navzdory lidskému úsilí, které ho bude tlačit kupředu. Institucionální církev, tak jak ji známe, nás nemůže vyvézt na horu Sion, do Království Páně.

V dalším snu, který mi dal Pán, *jsem projížděl autem skrze město. Před semaforem jsem zastavil na červenou za jedním autem, ve kterém bylo několik mladých žen.*

Zatímco jsme stáli na červenou, přišly dvě ženy žebračky ke straně spolujezdce a žádaly o peníze. Žebračky v tom byly velmi agresivní a tak žena, sedící na sedadle spolujezdce, nebyla k tomu ochotná a mumlala jen něco o tom, že tedy dá žebračce nějakou tu papírovou bankovku. Když si však probírala peníze, žebračka zahlédla \$ 10 bankovku a hltavě ji popadla. Pasažérka na ni volala, aby jí bankovku vrátila a nastala krátká pranice. Pak tu desetidolarovou bankovku popadl proud větru, a než ji stačila pasažérka nebo žebračka chytit, uletěla pryč.

Výklad snu:

Mladé ženy v autě jsou ti, kteří chodí do církve, a žebračky jsou církve, které neustále žádají o peníze, agresivně požadují finance. Desetidolarová bankovka je desátek, který tato církev hltavě popadá. Není žádná autorita Písma v Novém zákoně, aby si církev dovolovala brát tento desátek, a proto byl *odfouknut pryč* Duchem svatým!

O autorovi

Rory O. Moore se narodil v Modesto v Kalifornii 12 července 1951 – byla to generace dětí narozených v letech 1946–1964. Jeho otec Cecil byl válečným námořním veteránem z druhé světové války a jeho matka Helena, jako nejstarší dcera rodiny Russelových, byla nucena opustit San Francisco při zemětřesení v roce 1906. Vychován v malé farmářské komunitě Los Banos v Kalifornii, patřil Rory mezi bouřlivé děti šedesátých let a vyrůstal bez křesťanství. Typický životní styl hříšníka během 60.–70. let ho nakonec přivedl ke kapitulaci a dramatickému obrácení a k následování Ježíše Krista. O tři roky později se potkal a oženil se svojí manželkou Lindou a následovaly tři nádherné děti: Savana, Jetrey a Dustin.

Byl věrným členem několika místních sborů. Začínal u baptistické skupiny, poté byl třináct let u Jednoty letničních, ve které byl ustanoveným a licenčně oprávněným kazatelem. Pak byl jedenáct let zakladatelem a starším jedné místní nenedominační církve. Společně s Lindou jsou teď členy Těla Kristova a ve společenství s jinými věřícími se setkávají po domech mimo institucionální církve. Bůh skrze jejich víru milosrdně přinesl fyzické uzdravení mnohým věřícím a Pán stále potvrzuje svoje Slovo znameními a zázraky.